

ELAZIĞ

KÜLTÜR ve TANITMA VAKFI DERGİSİ

Yıl:26 Sayı:40 Ocak 2014

Ankara'daki Evimiz

ELAZIĞ

KÜLTÜR ve TANITMA VAKFI DERGİSİ

KÜNYE

İmtiyaz sahibi

Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı adına
Mehmet ÇAĞLAR

**Yayın Yönetmeni ve
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü**
Salih Özbulut

Genel Koordinatör
Mustafa Fethi GÜRBÜZ

Yayın Kurulu
Cahide (Dalokay) ÖZDEMİR
Prof. Kerim SUNGUROĞLU
Şemsettin ÜNLÜ
Sevim (Anagür) KOYUNOĞLU
Mustafa TURAN
Cahit KOÇ
Prof. Kemal ÖZMEN

İdari Müdür
Güçmen MEMİŞOĞLU

Yönetim Yeri ve Adresi
Sokullu Mehmet Paşa Cad. Ece Sk.
No: 15/3 Dikmen ANKARA
Tel: 0312 480 28 80
Fax: 0312 480 38 08
e-mail: info@elazigvakfi.org.tr

Tasarım

başkenttasarım

Nenehatun Cad. No:84/7 GOP
Çankaya - ANKARA
Tel : 0312 436 42 69
Faks : 0312 436 42 64
mail : bilgi@baskenttasarim.com
www.baskenttasarim.com.tr

Baskı

Ankara Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde
Necatibey İş Hanı Alt Kat No: 93/43-44
İskitler - Ankara
Tel : 0.312 384 50 63

Yayın Tarihi : Ocak 2014
Yayın Türü : Yerel Süreli
Yayın Aralığı : 6 ay
Yayın Dili : Türkçe

Bu dergi basın-meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir. Dergideki yazılarda ifade edilen görüş ve fikirler yazarlarına aittir. Yazıların bilimsel, dil ve imla sorumlulukları yine yazarların kendilerini bağlar. Bunlar Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı dergisinin düşünce politikasını yansıtan metinler olarak mütalâa edilmemelidir.

İÇİNDEKİLER

Elazığ Ekonomisi Üzerine	1
25. Yıla Girerken	4
Beyin ve İnsan	5
Yukarı Fırat Ezgileri	7
Elazığ-Kazan Kültür Sanat Buluşması	8
Öğrenci Bursları Üzerine	12
Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu	13
Zamanın Olur Ki Hayali Cihan Değer.....	18
Yabancı Kültürlerle Tanışma Anıları	21
Hayat Yaşamaya Değer	25
Gönül Köprüsü	26
Elazığ'a Hasret	29
Elazığ Sevdamız	30
Divan Makamı	32
Tabib General Müslim Gür.....	36
Asılsız Ermeni İddiaları	39
Hadi Harputa Gidek	42
Harputa Gidek Nedek	43
Balkan Göçmeni Elazıglılar	44
Ne Kadar Okuyoruz	48
Yeni Üyeler	50
Geçmişten Günümüze Senatörlerimiz	52
Hangi Aşk?	54
Beni İlgilendirmiyor	56
2013-2014 Ders Yılı Burs Miktarı	57
Mevlana Celaleddin Rumi	58
Bu Şehirde Sen Yoksan	59
Kaybettiklerimiz	60

ELAZIĞ EKONOMİSİ ÜZERİNE

Mehmet ÇAĞLAR

Yönetim Kurulu Başkanı

Son 10-15 yıllık süreçte çok sayıda girişim ve etkinliklerle Elazığ'ın ekonomik durumu ve kalkındırılması ile ilgili toplantılar ve sempozyumlar düzenlendiğini görüyoruz. Çeşitli konuşmalar ve görüşmeler yapıldı, öneriler ortaya konuldu. Özetle çok şey söylendi. Ancak, fazla bir şey yapılamadı.

Hatta daha ileri giderek, konuşmanın dışında ortaya somut bir şey konmadığını söyleyebiliriz.

Örneğin 2001 yılında "Ekonomik Kurultay" yapıldı. 2003 tarihinden itibaren "Elazığ Buluşuyor" toplantıları düzenlendi.

Muhtelif çalıştay girişimleri yapıldı.

Elazığ buluşuyor 2008-2023 stratejik vizyonu başlıklı kitabı inceledim. Bununla ilgili olarak İstanbul'da 12.02.2007 tarihinde yapılan toplantıda yer alan o tarihteki Elazığ Valisi Sayın Muammer Muşmal ve katılımcıların, akademisyenlerin ve sivil toplum örgütlerinin temsilcileri ile iş adamları ve bir çok değerli hemşehrilerimizin konuşmalarını inceledim.

Gördüğüm ve anladığım o ki, herkes çok genel ve güzel konuşmuş.

Ancak, ortada somut ve her kesimin mutabık olduğu birkaç konu yerine bir sürü konuda fikir birliği oluşmuşsa da, bunlardan hiçbirini hayata geçirilememiş, başka bir ifade ile bu konuda

bir kaç küçük adım dahi atılamamıştır.

Oysa, yapılması gereken çoğu çoğu 3-5 şey var. Bunları iyi belirleyip en kolayından veya yapılabilirlik açısından en tercih edilenden başlamakta yarar görüyorum.

Zira her fikir ve proje sonuçta kaynak ve girişim gerektiriyor.

Buna karşın kaynakların sınırlı ve attığımız adımların az olduğu dikkate alınırsa önceliklerin iyi saptanması ve buna göre hareket edilmesinin daha doğru bir yaklaşım olacağı kanısındayım.

Ayrıca, çok fazla konuşmaya ve araştırmaya da gerek olmadığı görüşümdedir.

Hazırlıkları yaklaşık 4 yıl süren "Doğu Anadolu Projesi" (DAP) kapsamında bölgede bulunan 5 üniversite, valilik, belediyeler, kamu kurumları ve sivil toplum örgütlerinin ortak çalışması ile sonuçlandırılan çalışmada Elazığ ilinin potansiyel kaynaklarının;

- Maden, mermer ve krom
- Tarım
- Hayvancılık
- Su ürünleri
- Turizm - Hizmetler

sektörleri olduğu tespit edilmiştir.

Son yıllarda yapılan muhtelif toplantılarda da aynı sektörlerin sıkça dile getirildiğini görüyo-

ruz. Elazığ' da çalışan nüfusun % 44'ünün tarım - orman - hayvancılık sektöründe istihdam edildiğini, bu nedenle Elazığ' da organik tarım ve özellikle üzüm, badem ve benzeri ürün yetiştiriciliğinin, su ürünlerinin ve hayvancılığın teşvik edilmesinin doğru olacağı sonucuna varıyoruz.

Turizm konusunda da önemli avantajlara sahip olan Elazığ, kendisine özgü turizm ve kültürel zenginlikleri ile dikkati çekmektedir.

Bin yıllık tarihi birikimi ile Harput adeta bir açık hava müzesi konumundadır.

Harput' un tarih, inanç ve kültür turizmine kazandırılması konusunda yeni ve ortak bir akıl ve proje oluşturulması gerekiyor.

Buna son yıllarda özellikle yapılan sağlık yatırımlarını da ilave ederek, sağlık turizminin de önünün açık olduğunu söylemek mümkündür. Şimdi yapılacak şey, 2014 ve 2015 yıllarını turizm yılı ilan etmek ve bu sektörü öne çıkararak bu konuda ciddi adımlar atmaktır.

2010 yılında Elazığ'a gelen yerli ve yabancı turist sayısı toplam 69.829 iken bu sayı 2011 yılında 98.409 ve 2012 yılında 100.014' e ulaşmıştır.

Aynı şekilde, Türk Hava Meydanları Elazığ kapısından şehire giriş yapan yerli ve yabancı ziyaretçi sayısı da 2010 yılında 13.829 iken, bu sayı 2011 yılında 17.744 ve 2012 yılında 20.979' a yükselmiştir.

Elazığ Kültür ve Turizm İl Müdürlüğü' nden alınan bu istatistiki bilgiler, son yıllarda Elazığ turizmde bir hareketliliğin yaşandığını ortaya koymaktadır.

Elazığ'da gerçekleştirilen ulusal festivaller ve kültürel etkinliklere ilave olarak

gündeme getirilen diğer faaliyetlerin Elazığ turizmine katkı verdiği görüşündeyim.

Özellikle; 2011 yılında ilk defa Ankara' da başlattığımız "Elazığ Tanıtım Günleri" daha sonra İzmir ve İstanbul' da yapılan tanıtım günleri ciddi ses getirdi.

2012 yılında gerçekleştirdiğimiz "Elazığ-Şanlıurfa-Bakü-Kerkük Müzik Buluşması" ve 31 Mayıs 2013 tarihindeki "Harput Senfonisi" konserinin bu çorbanın az da olsa tuzunu oluşturduğu kanısındayım.

Yapılması gereken, bu ve buna benzer tanıtımların daha organize ve ses getirecek boyutlarda gerçekleştirilerek devam ettirilmesidir.

Harput senfonisinin bu konu için, iyi bir seçenek ve örnek oluşturacağı düşüncesindeyim.

Bu nedenledir ki, bu konserin özellikle Ankara, İstanbul ve İzmir'de, daha sonra da yurt dışında yapılmasını ve Elazığ'ın tanıtımında rol oynamasını arzu ediyoruz.

Özetle; Elazığ'ın ekonomik kalkınması için somut adımlar atılması isteniyorsa, öncelikle turizm sektöründen başlayarak ciddi çalışmalar yapılmasını öneriyoruz.

Daha öncede ifade ettiğim gibi, Doğu Anadolu projesi (DAP), Elazığ Ekonomik Kurultayı, Elazığ Kümeleme Çalışmaları ve ilin kalkınma ve gelişmesi konusunda yapılan akademik çalışmalar ve diğer raporlarda Elazığ'ın turizm sektöründe önemli bir potansiyele sahip olduğu vurgulanmaktadır.

Ülkemizin bazı yöreleri özellikle sahil ve deniz avantajı bulunan iller istenilen düzeyde turizmden yararlanırken, doğa, tarih ve inanç gibi değerleri ile önemli zenginliklere sahip Anadolu'nun bir çok kenti tanıtım yetersizliği nedeniyle

ön plana çıkamamıştır.

Son yıllarda Mardin, Urfa, Adıyaman, Amasya ve Ankara' nın Beypazarı öne çıkardıkları zenginlikleri ile bu potansiyeli yakalamaya başladılar.

Bizim de yapacağımız; altyapı eksikliklerimizin tamamlanması, organizasyon çalışmalarının başlatılması, ticari anlamda yeterli bilincin oluşturulması ve güvenlik önlemlerinin sağlanması ile ilimizin zengin tarihi birikimi, açık hava müzesi konumundaki Harput, doğa harikası Hazar gölü, Hazar Baba Kayak Merkezi, Keban barajı ve gölü, yöresel mutfağı, yöresel ürünleri ve Harput musikisi gibi son derece zengin olan turizm değerlerimizin öne çıkarılmasıdır.

Bunun için öncelikle Elazığ'daki ve Elazığ'ın dışındaki tüm dinamiklerin harekete geçirilmesi ve turizm seferberliğinin başlatılması gerekmektedir.

Kamu kurum ve kuruluşları ile tüm sivil toplum örgütlerinin işbirliği oluşturmasını ve Elazığ Valiliğinin gerekli koordinasyonu sağlamasını öneriyoruz.

Bu arada davetli olarak katıldığımız 7 Aralık 2013 tarihinde Anadolu Aslanları İşadamları Derneğinin - ASKON - İstanbul' da düzenlediği "Elazığ 4. Organize Sanayi Bölgesi Tanıtım" toplantısında öne çıkan görüş ve öneriler bizi umutlandırdı.

Elazığ'ın iyi tanıtılması durumunda yerli ve yabancı yatırımcıların Elazığ'a gelebileceği ve hedeflenen yatırım hamlesinin gerçekleşebileceği ihtimali uzak durmamaktadır.

Bu konuda yoğun bir çalışma gayreti içinde olan Sayın Suat ÖZTÜRK'ün başkanlığını üstlendiği Elazığ Organize Sanayi Bölgesi Yöne-

tim Kurulunu kutluyoruz.

Sonuç olarak; şehrimizin ekonomik kalkınmasını sağlamak açısından konulara genel bakmak yerine bir veya bir kaç sektörün öncelikli olarak ele alınması ve turizm potansiyelinin ilk adım olarak değerlendirilmesinin uygun olacağı görüş ve düşüncesi ile, organize sanayi bölgesinin yatırımcılar açısından tanıtılmasında vakıf olarak biz de yardıma hazır olduğumuzu ve gerekli katkıyı vereceğimizi belirtmek istiyoruz.

Bunun için de önerimiz; teorik tartışma ve görüşmeler yerine uygulamaya dönük adımlar atılması ve bu konuda kısa vadede nelerin yapılabileceğinin somut olarak belirlenmesi ve hemen harekete geçirilmesidir.

Bu vesile ile Elazığ Valiliğine atanan Sayın Ömer Faruk Koçak'a hoşgeldiniz diyor ve yeni görevinde başarılar diliyoruz.

Konya Valiliğine atanan Sayın Muammer Erol'a da kendisi ile yaptığımız çalışmalardan ötürü teşekkür eder ve başarılar dileriz.

Her yıl sonunda olduğu gibi, yeni umutlar ve yeni hedefler ile yepyeni bir yıla girmenin heyecanını yaşarken koca bir yılı da geride bırakmış olmanın burukluğunu yaşıyoruz.

Yeni yılda üyelerimize ve tüm Elazığ'lılara sağlık, huzur ve esenlikler diler sevgi ve saygılarımı sunarım.

25. Yıla Girerken...

Salih ÖZBULUT

Yönetim Kurulu Genel Sekreteri

Dünyada en eski kültürlerin hüküm sürdüğü yerleşim yerlerinden biri olan ve Fırat Havzasının kalbi diyebileceğimiz Harput, dolayısıyla Elazığ'ın bilim, kültür, san'at ve edebiyatının da kendine has özelliklerinin olması kadar tabii bir şey olamaz.

Böyle tarihi, coğrafi, kültürel zenginliği olan bir beldede geçmişten bu yana her alanda birçok değerli insan yetişmiştir. Şeyh Samini, İmam Efendi Beyzade Efendi, Kazım ve Saadettin Efendi gibi din alimleri, İshak Sunguroğlu, Fikret Memişoğlu, Cenani Dökmeci, Şair Rahmi, Hacı Hayri Bey, Nurettin Ardıçoğlu gibi tarihi, edebi şahsiyetler, şairler ve yazarlar; Rahmi Onur, Fethi Ülkü, Mehmet Hücümenoğlu, Sakallı Veysi, Cahide Dalokay, Memnune Bildik gibi öğretmenler; Yakup Şevki Paşa, Celal Dora, Hulusi Sayın gibi askeri kahramanlar; Kövenkli Hafız, Korukoğlu Şevki Bey, Hafız Osman gibi musikişinaslar ve buna benzer şahsiyetlerin yetiştiği bu beldeyi, Ankara'da onurla temsil eden Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı, karınca kararınca elinizdeki dergiyi 25 yıldan beri çıkarmanın şerefini taşımaktadır.

Dergi çıkarırken, kendi beldemizi tanıtmanın yanı sıra mirasçıları olarak o beldeye hizmet etmek ve o topraktan yetişen kalem erbabının da önünü açmak suretiyle vakfımız faaliyetlerini de çeşitlendirmiş ve zenginleştirmiş oluyoruz. Bu bakımdan bugüne kadar bizi yalnız bırakmayan yazar arkadaşlarımızın yazılarıyla yolumuza devam ediyoruz, ancak çoğu kere aynı imzaların bulunması yanında yeni kalemlerin, değişik fikirlerine de yer vermek istiyoruz. Bu gibi yayın organlarının her zaman taze kana ihtiyacı bulunmaktadır. Yeni yüzlerle, yeni görüşlerle ve değişik kalemlerle yolumuza devam etmek istiyoruz.

Bizler kadim bir medeniyetin vücut bulduğu Elazığ'ı temsil etmekten son derece övünç duyan, onu Ankara'dan Türkiye'ye, Dünyaya her yönüyle tanıtmak için çırpınan Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı temsilcileri olarak, bu dergimizin yazarlarının da her meslekten kendilerine özgü yazılarını yayınlamayı arzuluyoruz.

Bu bakımdan, her sayıda ayrı ayrı ve yeni kalemleri ağırlamaktan onur duyacağımızı, bu konuda duyarlı bir şekilde bize yardımcı olacağınızı, bizleri yalnız bırakmayacağınızı umuyor, yeni yılınızı kutluyor ve saygılar sunuyoruz.

Prof. Dr. Haşim ÇAKIRBAY

Beyin ve *İnsan*

İnsan vücudu ile ilgili her geçen gün müsbet gelişmeler olsa da halen gizemli özelliğini koruyor. İnsan vücudunun temeli hücredir. Hücre keşfedildikçe vücudumuzdaki organlarla ilgili bilgilerimiz daha da gelişecektir. Bu organlarımızdan biri de beyindir. Ağırlığı insan vücudunun ortalama %2'sidir (yaklaşık 1.4 kg). Fonksiyonlarımızın adeta biyolojik santralidir. Beyinde yaklaşık 60 milyar hücre (nöron) bulunur. Bu 60 milyar hücrenin 10 katrilyon sinir şebekesi kurma potansiyeli vardır. Vücuda alınan oksijenin %25'i, glukozun önemli bir kısmı beyinde tüketilir.

İnsan beyni anatomik ve fonksiyonel açıdan sağ ve sol, ön ve arka alt bölümlere ayrılarak incelenir. Gerek duyma, görme, işitme, dokunma, tat ve koku alma gibi beş duyumuz vasıtasıyla algıladıklarımız, gerekse sevgi ve ilham yoluyla kalbe doğan manalar beyindeki belli merkezlerde işlenir. Bu nedenle beyinden bu organlarımızıza, duyu organlarımızdan da beyne yaklaşık 4 milyon civarında sinir bağlantısı inşa edilmiştir. Her sinir hücrelerinden saniyede 300 kadar mesaj iletilmektedir. Beyinde her saniyede sinirlerden gelen 750 milyon uyarı analiz

edilip değerlendirilirken, bu uyarının yarısı da beyinden organlara iletilmektedir.

California Üniversitesi'nde yapılan bir çalışmada beynin bölümlerinin hangi fonksiyonlarda yer aldığı araştırıldı. Örneğin üst beynin sağ ve sol kısmı;

- 1) şuur
- 2) sembolik düşünme
- 3) zeka
- 4) mantık
- 5) irtibatlandırma
- 6) kıyaslama

Uyurken dahi çalışan alt beyin genelde şuurlatının ve biyolojik organların fonksiyonlarının gerçekleştirilmesinde rol almaktadır.

- 1) vücut ısısı kontrolü
- 2) kimyevî dengeler
- 3) sindirim sistemi
- 4) duyguların kontrolü
- 5) tansiyon düzenlemesi gibi fonksiyonlarda gereklidir.

Nasıl insanlarda sağ ve sol elini kullanmada bir tercihlik söz konusuysa, aynı şey beynin yarım kürelerinin fitrî işleyişlerinde de söz konusudur. Yaratılıştan her insanda sağ ve sol beyin yarım kürelerinden biri daha baskın işler. Bu nedenle eğitim ve öğretimde zayıf işleyen beyin küresi daha aktif duruma getirilirse o kişi daha başarılı olur. Yani zeki ve becerikli insanlar beyinlerinin iki yarım küresini de verimli kullanabilenlerdir. İdeal olan beynimizin iki küresini birlikte kullanan bir eğitim ve öğretim sistemi kurmaktır. Mesela insanların %90'ında konuşma merkezi ve el becerileri ile alakalı kabiliyetler sol yarım küresindedir. Resim, mimari ve uzay ile ilgili kabiliyetler ayrıca perspektif algısı gibi kabiliyetler beynin sağ yarım küresi ile ilgilidir.

Beynin iki yarım küresi farklı işlerde istihdam edilirken birbirlerinden de haberdar edilirler. Bunun için iki yarım küre arasında bilgi aktarımını sağlayan korpus kollosum denen bir yapı var.

BEYİN İLE İLGİLİ BAZI hastalıklarda beynin yarım küreleri arasında iş bölümü bozulmakta yani aynı anda aynı işe iki beyin yarım küresinin karışması söz konusu. Çünkü bu hastalıkta haberleşmeden sorumlu korpus kallosumda problem olduğu, iki yarım küre arasında haberleşmenin aksadığı, bundan dolayı beynin bir tarafının yaptığı işin diğer tarafa aktarılamadığı ve kargaşa çıktığı bilinmektedir. Bu birbirini anlamayan toplumlardaki huzursuzluklara önemli bir örnek sayılabilir.

Fonksiyonları verimli kullanmamızın yolu her iki be-

yin yarım küresini birlikte kullanmaktır. Ülkemizde eğitim sistemimiz beynin bir yarım küresini geliştirirken diğer yarım küresini pasif duruma getirdiğinden dolayı etkin ve başarılı bir insan modeli oluşmamaktadır. Her iki beyin yarım küresini de eğitime dahil edecek şu faaliyetler yapılmalıdır;

- 1) Gezi, gözlem ve araştırmalar yapılmalı.
- 2) Kitap okunmalı, okunanlar zihninde canlandırılmalı.
- 3) Resim, grafik ve şema çizilmeli.
- 4) Öğrenilenler resimlenmeli.
- 5) Harita ile ders çalışılmalı.
- 6) Şiir, hikâye ve masal yazılmalı, roman tasarlanmalı.
- 7) Hayal kurulmalı ve yeni şeyler düşünülmesi.
- 8) Öğrenilenler uygulanmalı. Deney yapılmalı.
- 9) Müzik dinlenmeli ve enstrüman çalınmalı.
- 10) Problemlere çözüm üretilmeli.
- 11) Dramatizasyon çalışmaları yapılmalı. Şiir okunmalı.
- 12) Vücut dilinin kullanılması öğrenilmeli ve vücut dili geliştirilmeli.

KAYNAKLAR

- 1) http://www.biltek.tubitak.gov.tr/merak_etikleriniz/index.php?kategori_id=2&oru_id=111
- 2) http://www.biltek.tubitak.gov.tr/merak_etikleriniz/index.php?kategori_id=17&oru_id=396
- 3) <http://neurosciencenews.com/neuropsychology-brain-visual-perception-593/>
- 4) *Soyut Düşünme ve Beynin Sırları*, Prof. Nevzat Tarhan, Okur-Yazar dergisi, Mart 2004.
- 5) *Aklını En İyi Şekilde Kullan*, Tony Buzan, Arion, sh.26, 2001, İstanbul.
- 6) *Neden Öğretemiyoruz*, Prof. Osman Çakmak, Zafer dergisi, Kasım 2003, sh.42.
- 7) Özden Y. "Kendini Keşfet, Tanı, Geliştir ve Gerçekleştir" Pegem Yayınları, 2002, Ankara.

YUKARI FIRAT EZGİLERİ

Mustafa TURAN
Vakıf Yönetim Kurulu Üyesi

*Kekik kokulu MASTAR eteklerinde,
Seher vakti ezan sesi, keklik sesi örtüşür.
Bir yağız delikanlı, yüreğinden seslenir,
DİVANLA' la, tevekler secde eder, şifoniler yarılr.*

Olur mu? Olur...

Yüreğindeki memleket sevgisi, aşar yüceleri, engel tanımaz

Bu sevda; inanç ve inatla üretken olur. Renk olur, ses olur.

Yukarı Fırat Ezgileri bu inancın, bu sevginin ve bir azmin sonucudur.

Bu eserde kuşkusuz tükenmez azmiyle İsmet ÜLKER imzası vardır. Çetin İŞİKÖZLÜ, bu eseri solo piyano olarak düzenlemiştir.

Altın cevheri değerindeki bu yerel sesler Işıközlü ustanın hünerleriyle işlenerek müstesna bir eser olarak insanlığın zevkine sunulmaktadır

İsmet ÜLKER 'in bu projesinde Muzaffer ERTÜRK, Mehmet ÜÇER ve Bülent ATEŞOĞLU'nun da emeklerinin olduğunu belirtmeliyim.

26 Aralık Perşembe günü Ankara Radyosunda Piyanist Hande DALKILIÇ bu eseri seslendirmiştir. Ustaca icra edilen 'Yukarı Fırat Ezgileri' davetlilerin takdirleri ve alkışlarıyla ödüllendirilmiştir.

Vakfımızı temsilen Başkan Mehmet ÇAĞLAR ve Hayrettin KENT katıldı. Memnun ve Mutlu olduklarını övgüyle anlattılar.

İşte, gönül bahçesindeki bir gül kadar güzel bu eserin CD'sini zevkle, keyifle dinliyorum.

Emeği geçenlere binlerce teşekkürler.

Hadi Önal

ELAZIĞ-KAZAN KÜLTÜR SANAT BULUŞMASI

Her yıl Türk'ün fikir ve gönül dünyasında bayraklaşan birinin hatırasına düzenlenen Uluslararası Hazar Şiir Akşamları ile adını sanat ve edebiyat dünyasına yazdıran Elazığ, geçtiğimiz yıl gerçekleştirdiği; Elazığ-Bakü, Elazığ; Priştine, Prizren, Mamuşa Kültür Sanat Buluşmaları ile dostluk, kardeşlik, birlik ve birliktelik adına yeni kapılar aralamıştı. 25-26 Ekim 2013 tarihinde gerçekleştirdiği "Elazığ Kazan Kültür ve Sanat Buluşması" ile Türk ülkeleri ve Türk ülkelerinin yıldız şehirleriyle kurduğu gönül ve kültür köprüsüne; düşünce ve fikir dünyamızın yıldız şehri, Tataristan Özerk Cumhuriyeti'nin başkenti Kazan'ı da eklemenin mutluluğunu yaşadı.

Elazığ Valiliğinin himayelerinde Elazığ Belediye Başkanlığı, Fırat Üniversitesi Rektörlüğü, Radyo ve Televizyon Üst Kurulu, Elazığ Ticaret ve Sanayi Odası, MÜSİAD Elazığ Şubesi, TRT AVAZ, Ankara Elazığ Kültür Derneği'nin katkılarıyla Türk Edebiyatı Vakfı, Fırat Üniversitesi Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü ve Manas Yayıncılığın birlikte düzenledikleri "Elazığ-Kazan Kültür ve Sanat Buluşması" 2013 yılının 25-26 Ekim 2013'te iki gün boyunca çeşitli etkinliklerle devam etti.

Türk Dünyasını ortak kültür değerleri etrafında buluşturmak, kaynaştırmak; hızla gelişen ve değişen dünya dengeleri karşısında var olan ortak tarih, ortak dil ve kültür birlikteliğine ufuk çizmek gibi bir büyük amaca yürüyen Elazığ'ın kutlu yürüyüşünün durağında bu defa Tataristan ve Tatar Türkleri vardı. Türk

dünyasının kuzeyinde yer alan İdil-Ural bölgesindeki Tatar Türklerini ve Tatar kültürünü tanımak ve tanıtmak; böylece Türkiye Türkleriyle Tatar Türklerinin karşılıklı olarak birbirleriyle yakınlaşması sağlamak olan bu faaliyetler yumağı ile sevgi tohumları ekildi; dostluk ve kardeşlik bağları pekiştirildi.

Tataristan Özerk Cumhuriyetinin başkenti Kazan, tarih boyunca önemli bir ticaret merkezi olmanın yanı sıra ilim ve kültür şehri olarak da varlığını korumuş Türk'ün yıldız şehirlerinden biridir. İki gün devam eden faaliyetlerle Türk – İslam şehri Kazan, çeşitli yönleri ile ele alındı. 19. Yüzyılda ceditçiliğin başladığı Kazan'ı yeniden keşfetmenin yanı sıra ünü bütün Orta Asya yayılmış olan Tatar edebiyatının büyük şairi Abdullah Turkey bir defa daha anıldı. Prof.

Dr. Ferit Yusupov'un "Tatar Şive Dilinin Morfolojisi" adlı eseri okuyucusu buluşturulurken iki şehrin müziği ile gönüller fethedildi.

Tataristan Milli Meclisi Üyesi, Halk Şairi Robert Minnullin; Kazan Federal Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ferit Yusupov, Tataristan Kültür Bakanlığını temsilen Doç. Dr. Fenzile Cevherova, Sanatçı İlmir Yamalov'un Tataristan'ı temsilen katıldıkları Elazığ-Kazan Kültür ve Sanat Buluşması'na Türkiye'mizden de onur konukları vardı.

25 Ekim 2013 Salı günü "Elazığ-Kazan Kültür ve Sanat Buluşması, Elazığ Valisi Ömer Faruk Koçak'ı ziyaretle başladı. Tataristan'dan gelen heyet üyeleri ile birlikte Sanayi ve Ticaret Eski Bakanı Ali Coşkun, İstanbul Eski Milletvekili Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş, Türk Edebiyatı Vakfı Başkanı Servet Kabaklı, Ankara Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Kadirhan Sunguroğlu, Ankara Elazığ Kültür Derneği Başkanı Prof. Dr. Haşim Çakırbay'ın katıldığı ziyarette ilin kültür adamları ve sanatçıları da hazır bulundular.

Konuklarını ağırlayan Vali Ömer Faruk Koçak, Elazığ'ın zengin bir kültür birikime sahip olduğunu, Elazığ - Kazan Kültür ve Sanat Buluşması ile de Tatar Türklerini ve Tatar kültürünü tanımak; böylece Türkiye Türkleriyle Tatar Türklerinin karşılıklı olarak birbirleriyle yakınlaşmasını sağlamak ve iki ülke arasındaki ilişkileri bir adım daha ileriye taşımak açısından önemli olduğunu söyledi.

Heyet, Elazığ Belediyesinin, Ticaret ve Sanayi Odası'nın ardından Fırat Üniversitesi Rektörlüğü'nü ziyaret etti. Burada Fırat Üniversitesi ile Kazan Federal Üniversitesi arasında işbirliği protokolü imzalandı. Fırat Üniversitesi Rektörlük Makamında gerçekleştirilen imza törenine, Tataristan'dan gelen heyet üyeleri, Elazığ- Kazan Kültür buluşmasının onur konukları ve kültür sanat adamlarının yanı sıra Elazığ Milletvekili Şuay Alpay, Fırat Üniversitesi Rektör Yardımcıları Prof. Dr. Hasan Allı, Prof. Dr. Ahmet Kazez ve Prof. Dr. Nuri Orhan da hazır bulundular. İşbirliği protokolü imza töreninde bir açıklama yapan Fırat Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Kutbeddin Demirdağ; "Bizim fiziki ayrılığımız ayrılık anlamına gelmez bu ayrılıkları gidermekte çeşitli etkinliklerle yapılan antlaşmalarla olur. Biz, hiç bir zaman Tataristan'ı, Azerbeycan'ı, Kırgızistan'ı, güneydeki Mısır'dan Arabistan'ına kadar hiç bir ayırım yapmadan yetmişmiş bir nesil olarak bu ortak duy-

guları yaşatmaya çalışan bir nesil olarak durduk ve bundan sonra durmaya devam edeceğiz.” dedi.

Yapılan konuşmaların ardından Fırat Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Demirdağ ile Kazan Federal Üniversitesi adına Öğretim üyesi Doç. Dr. Fenzile Cevherova iki üniversite arasındaki işbirliğini sağlayacak olan protokolü imzaladılar.

Elazığ-Kazan Kültür ve Sanat Buluşması 25.Ekim 2013 günü “Kazan Tatarları ve Tataristan” konulu panelle devam etti. TRT AVAZ’ın canlı olarak sunduğu program, Fırat Üniversitesi Bahaeddin Ögel Konferans Salonu’nda gerçekleşti. Tataristan Milli Meclisi Üyesi Robert Minnullin, Prof. Dr. Ferit Yusupov, Prof. Dr. Kadirhan Sunguroğlu, Prof. Dr. Ahmet Buran ve Doç. Dr. Fenzile Cevherova’nın konuşmacı olarak katıldıkları paneli, Fırat Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ercan Alkaya yönetti.

Aynı günün akşamı, Fırat Üniversitesi Atatürk Kültür Merkezi’nde düzenlenen “Tatar Edebiyatının Yıldızı Abdullah Tukay’a Saygı” gecesi, tek kelime ile muhteşemdi.

Sunuculuğunu Ömer Faruk Er’in yaptığı saygı gecesine Elazığ Valisi Ömer Faruk Koçak, Elazığ Milletvekilleri Şuay Alpay ve Zülfü Demirbağ, Fırat Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Kutbeddin Demirdağ; Tataristan’dan ve Türkiye’imizin değişik illerinden gelen onur konukları ile birlikte çok sayıda davetli katıldı. Saygı duruşu ve İstiklal Marşı’nın okunması ile başlayan program;

Sabah namazı için, pek güzel,

İçli okunuyor ezan

Ey Kazan! Dertli Kazan!

Dertli Kazan! Nurlu Kazan!

Buradadır atalarımın köşeleri, bucakları

Buradadır, dertli gönlün hurileri, cennetleri

Buradadır, hikmet, marifet, irfan, buradadır nur

Sözlerinin sahibi yalnız Tatar Türk edebiyatının değil bütün Doğu Türklüğünün de büyük şairlerinden Abdullah Tukay’ın hayat hikâyesini ve düşüncelerini konu alan bir sinevizyon sunumu ile devam etti.

Programın açılış konuşmasını yapan gazeteci-yazar Bedrettin Keleştimur, “bu gecede gönül coğrafyamı tefekkür ediyorum, 21. Asrın güçlü Türkiye’sini hissetmek, hayal etmek ne güzel”, dedikten sonra bu tür ilişkilerin devamının önemli olduğunu belirtti.

Türk Edebiyatı Vakfı Başkanı Servet Kabaklı, RTÜK Başkan Vekili Hasan Tahsin Fendoğlu, Federal Üniversitesi Öğretim üyesi Doç. Dr. Fenzile Cevherova, 21 ve 22. Dönem İstanbul Milletvekilliği yapan Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş, Tataristan Milli Meclis üyesi Şair Robert Minnullin, Elazığ Milletvekilleri Şuay Alpay ve Zülfü Demirbağ, Sanayi ve

Ticaret eski bakanı Ali Çoşkun duygularını dile getiren konuşmaları ile geceyi taçlandırıdılar.

Yapılan konuşmaların ardından Elazığ Valisi Ömer Faruk Koçak, kürsüye geldi. Gerçekleştirilmekte olan “Elazığ-Kazan Kültür ve Sanat Buluşması” ile yeni dostluklara kapı açıldığını söyleyen Vali Koçak; “Elazığ, bugüne kadar gerçekleştirdiği organizasyonlarla kardeş Türk ülkelerini ve topluluklarını bağrına basmıştır. Elazığ, Türk dünyasına mensup ülkeler arasında kültür köprüleri kurarak kardeşlik bağlarını kuvvetlendirmiştir. Böylece Doğu Anadolu’nun bu mütevazı şehri, bir yandan sosyal ve kültürel birlikteliğin önemini vurgularken diğer yandan da iktisadi alanlarda yeni açılımlara zemin hazırlama gayreti içerisinde olmuştur. Bugün de bu misyonun gereği olarak “Elazığ-Kazan Kültür ve Sanat Buluşmasını” gerçekleştirmektedir. Elazığ-Kazan Kültür ve Sanat Buluşması ile bağlarımızın daha da kuvvetleneceğine olan inancım tamdır” dedi.

Konuşmaların ardından Kazan Federal Üniver-

**Görünen o ki bu millet;
Uygur’u, Kazak’ı, Kırgız’ı, Özbek’i,
Türkmen’i, Oğuz’u, Tatar’ı, Balkar’ı,
Altay’ı, Çuvaş’ı, Tuva’sı, Başkurt’u,
Gagavuz’u, Yakut’u ile iki yüz elli
milyon nüfuslu bir büyük millet;
altısı büyük sayıları onu aşkın özerk
cumhuriyetlerle pek çok devlettir.**

sitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ferit Yusupov tarafından kaleme alınan ve Manas Yayıncılık tarafından yayınlanan “Tatar Şive Dilinin Morfolojisi” adlı kitabın tanıtımı kitabı basıma hazırlayan Fırat Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ercan Alkaya ve kitabın yazarı Prof. Dr. Ferit Yusupov tarafından yapıldı.

Sözün, rengin, ahengin, dokunun, desenin güzelliklerini kalbe akıtmanın zamanı gelmişti. Sahneye ilk defa Tataristan’dan gelen sanatçı İlmir Yamalov aldı. Şarkıları ile dinleyicileri büyüleyen sanatçı, Tatar müziğinde kullanılan altı ayrı enstrümanı mükemmel kullanması ile de müzik konusundaki yeteneğini gösterdi.

Sırada Harput Türküleri vardı. Klarnette; Veysel Oruç, cümbüşte: Fethi Açıkgöz, udda; Yavuz Örneççi, kanunda: Harun Yıldırım, ritim sazlarında: Ekrem Oruç ve Recep Oruç’un yer aldığı programın solistleri Mustafa Döner, Nihat Kazazoğlu, Naci Sönmez, Osman Bulut, Yalçın Turhan’dı. Süley-

man Çakmakçı, Osman Ayaz, Ömer Tanrıverdi'den oluşan Otantik Halk Oyunları Topluluğu da yerlerini alınca gönüllerin coşkusuna ellerden çıkan sesler yetişemedi.

Azerbaycan ile Türkiye için Haydar Ailyev ne demişti; "bir millet iki devlet." Ancak görünen o ki bu millet; Uygur'u, Kazak'ı, Kırgız'ı, Özbek'i, Türkmen'i, Oğuz'u, Tatar'ı, Balkar'ı, Altay'ı, Çuvaş'ı, Tuva'sı, Başkurt'u, Gagavuz'u, Yakut'u ile iki yüz elli milyon nüfuslu bir büyük millet; altısı büyük sayıları onu aşkın özerk cumhuriyetlerle pek çok devlettir.

Çin Seddi'nden Adriyatik Denizi'ne kadar uzanan topraklarda hayatını devam ettiren bu büyük milletin Tataristan Özerk Cumhuriyeti'nden gelen konuklarımızla Elazığ'da geçireceğimiz yeni bir güne daha gözlerinizi açtık. Elazığ- Kazan Kültür ve Sanat Buluşması'nın bu günkü gündemi yine yoğundu. Günün bir kısmı geziye ayrılmıştı. Gezinin ilk durağı bin yıllık Türk şehri Harput'tu. 1085 yılından itibaren sırası ile İlhanlıların, Dulkadiroğullarının, Akkoyunluların, Safevilerin ve Osmanlıların önemli şehirlerinden biri olan Harput; Süt kalesi, camileri,

kendine özgü yapıları, yatırları ile tarihin yüzlerce olayına tanıklık etmişti. Dost yüzlü, umman gönüllü insanı, zengin folkloru, içli müziği, yemek kültürü ile ziyaretçilerine unutamayacakları güzellikler sunan bu müze kenti Tataristan'dan gelen konuklara Türk Edebiyatı Vakfı Başkanı Harputlu Servet Kabaklı tanıttı. Kurşunlu Cami, Arap Baba, Çemşit Hamamı, Sarahatun Camisi, Şefik Gül Harput Evi, Ulu Cami...

12. yüzyıl ortalarında, Artuklu hükümdarı Fahreddin Karaaslan döneminde yaptırılan Ulu Cami; dikdörtgen planlı, kalın duvarlı, eğri minareli bir Selçuklu şaheseri... Ulu Cami'nin kibleye bakan kısmında secdeye varan dut ağacının yanı başında durup Harput Kalesini seyrettik. Çaylarımızı da Kayabaşı'ndan Elazığ'ı seyrederken yudumladık.

Sırada Keban gezisi vardı. Keban'la birlikte bir de büyük görev... Tataristan'dan Türkiye'ye gelen konuklarımız yanlarında Rusların Volga adını ver-

dikleri İdil Irmağı'nın suyunu da getirmişler. İdil'den getirilen suyu Tataristan- Türkiye kardeşliğinin harcı olması dileği ile Fırat'a döküleceğiz.

Keban Kaymakamı Hayrettin Baskın, İlçe Emniyet Müdürü Sami Tanrıverdi, İlçe Jandarma Komutanı Yüzbaşı Aydoğan Şahin, Devlet Su İşleri Mühendisi Tahsin Yazıcı, Keban- Çırçır Alabalık tesislerinin yetkilisi Ayhan Şimşek'in heyetimize gösterdiği ilgi her türlü övgünün üzendeydi. Birlikte Çırçır Şelalesini, Keban Alabalık tesislerini, Keban Barajını dolaştık. İdil'den getirilen dostluk ve kardeşlik suyunun Fırat'a dökülmesi duygulu bir o kadar da anlamlıydı. Orada bulunanların bazıları İdil'in suyunu Fırat'a dökerken gözyaşlarını da İdil'den getirilen suyla birlikte akıttılar Fırat'a.

Suyun suya kavuşması aldı götürdü beni umuda, umutlara... Milletleri ayakta tutan, geleceğe taşıyan hayalleridir şüphesiz. Neden, olmasın dedim kendi kendime... Neden Türk Birleşik Devletleri... Aynı dili konuşan, aynı inancı paylaşan, aynı tarihin evlatlarının yaşadığı bu muazzam topraklar üzerinde neden bir Türk birliği kurmasın? Dünyanın istikrarına, barışına; insanın, insanca yaşamasına hizmet edecek İslam'la şereflenmiş böylesi bir Türk Birleşik Devletlerine dünyamızın o kadar ihtiyacı var ki... İnsanı, İslam'la kucaklayan, ona Eşrefi mahlûkat nazarı ile bakan Müslüman-Türk gerçeğini kim inkâr edebilir ki... İslam Peygamberi Hz. Muhammed'in övgüsüne mazhar olmuş bu milletin söz sahibi olduğu bir dünyada "zulmü alkışlayanlar, zalimi sevenlerin" böylesine pervasızlaşamayacakları bir gerçek değil mi? Ben, Orta Asya'mla İngilizlerin Orta Doğu olarak adlandırdığı gönül coğrafyasıyla Balkanlarımı öylesine büyüğüm ki... Ah bir de beni yönetenler, yönetmeye talip olanlar büyüklüğümün farkına varabilseler...

Akşam, İlbey Otelindeyiz. MÜSİAD Elazığ Şubasının misafiriyiz. Konu; "Kardeş Türk Toplulukları ile İlişkiler" Oturum Başkanı Sanayi ve Ticaret Eski Bakanı Ali Çoşkun; konuşmacılar: Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş, Prof. Dr. Hasan Tahsin Fendoğlu, Servet Kabaklı, Prof. Dr. Ferit Yusupov olunca sürüp giden söyleşilerin tadına doyum olmuyor. Misafirlerimiz var, ev sahibi dersek daha doğru olur ya... Milletvekilleri; Zülfü Demirbağ ve Sermin Balık.

Elazığ'ımızın ilk kadın milletvekili Sermin Balık Hanımefendi panel sonunda yaptığı kısa değerlendirmede: "Dil, din ve tarih", dedi.

Evet, dili bir, dini bir, tarihi ve kaderi ortak bu büyük milletin birlikteliğinin temel ilkelerini oluşturan Gaspıralı İsmail'in de ifade ettiği gibi "Dilde, fikirde, işte birlik" içerisinde olmasının zamanı gelmedi mi hâlâ?

Öğrenci Bursları Üzerine

Salih ÖZBULUT

Yönetim Kurulu Genel Sekreteri

Vakfımız, bu eğitim ve öğretim yılında da Ankara`da öğrenim gören öğrencilerimize mümkün olduğu kadar burs vermiştir. Gönül isterdi ki daha çok burs verilebilirdi.

Her burs döneminde aklıma, ilk burs verdiğim öğrencim "Nur" gelir. Nur, şirketimize yakın bir yerde oturan, babasının maddi imkânları kısıtlı olan biriydi. Ailenin tek çocuğu olan bu kızımıza 4 yıl boyunca burs vermiştik. 4 yıl sonra mezun olarak ziyaretime geldi ve bir kamu kuruluşuna atanarak işe başladığını söyledi. Hem görüştüğümüz hem de onun mezun olup atandığını öğrendiğim için çok mutlu olmuştum. Elinde bir AVM`den alınmış poşet ve bu poşetin içinde sapı görünen bir süpürge ve başka birkaç şey daha vardı. Kısa bir konuşmadan sonra poşetin içinden önce süpürgeyi çıkardı. Sonra bana dönerek "Salih Bey, biliyorsunuz ben Ankaralıyım. Ankara'da bir örf, adet vardır." dedi. "Senin ve nesebinin (soyunun) yürüdüğü yolda ayağınza çakıl taşı bile değmesin, yolunuz hep temiz ve doğru olsun." dedi. Sonra bir ekmek çıkardı. "Sen ve nesebin, hiç açlık çekmeyin." dedi. Bir kutu şeker çıkararak: "Hayatınız hep tatlı olsun." dedi. Ambalajlı bir sabun çıkardı. "Ellerinizi hiç kirlenmesin, hep temiz kalsın." dedi. Bir paket tuz çıkardı. "Ağz tadınız hep yerinde olsun." dedi. O günden sonra bu çocuğumu hiç unutmamıştım ve maddi imkânlarım elverdiğince burs sayısını arttırarak başka öğrencilere de faydalı olmaya çalıştım. Bu unutamadığım anıyı da sizlerle paylaşmak istedim.

- Vakıf olarak bu dergiyi çıkarırken Elazığ`ın kültürünü, örf-adetlerini ve kişilerin hobilerini mümkün olduğunca siz hemşehrilerimize aktarmak için gayret sarf etmekte ve bu hususta her zaman yardımlarınızı, yazılarınızı, uyarılarınızı beklemekteyiz.

- Genellikle toplantılarda bahsettiğim gibi ünlü şair ve düşünür Yunus Emre`nin;

"Sevdiğimi söylemezsem, sevmek derdi beni boğar." sözünü bu çocuklarımıza daha sık ve yerinde vurgulamamızda fayda görmekteyim. Yine Mevlana hazretlerine;

"Sen o kadar yazarsın, o kadar okursun, ne bilirsin? sorusu üzerine;

"Haddimi bilirim!" cevabını ;

ve Cengiz Numanoğlu`nun;

Varsın, hak kapını kimse çalmasın,

Dost bildiklerinde, vefa kalmasın,

Varsın, selâmını kimse almasın;

Olmaz bir zerresi, Mizan'da heder,

Verdiğini, Allah için ver yeter.

Varsın, kusurunu döksünler dile,

Ana, bacı, kardeş, çektirsin çile.

Varsın, yüz çevirsin evlâdın bile;

Olmaz bir zerresi, Mizan'da heder;

Sevdiğini, Allah için sev yeter.

Şiirinin verdiği mesajı, vakfımızda olduğunca dikkate almayı ve bunu şiar edinmeyi hedefledik. Bu noktadan hareketle tüm öğrencilerimize başarı dileklerini, aileleriyle sağlıklı, mutlu ve uzun ömürlü bir hayat geçirmelerini Allah`tan temenni ederim.

Saygılarımla.

Vefatının 21. Yıldönümünde destanların efendisi
Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu

Talat GENÇOSMANOĞLU

***Şol Gökleri kaldıranın
Donatarak dolduranın
Ol! Deyince olduranın
Doksan dokuz adı ile***

Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu, 25.08.1929 da Elazığ'ın Ağın ilçesinde ailenin beşinci çocuğu olarak dünyaya gelmiştir.

Tahsil hayatı: Gençosmanoğlu ilk öğrenimini 1940-1941 eğitim döneminde Ağın ilkokulundan mezun olur. İlkokul öğretmenleri, Ramis Arda, Süleyman Nazif İter ve Nuri Onattır.

Enstitü yılları Samsun Akpınar Köy Enstitüsünde başlar, ikinci sınıfta okurken babası Mehmet sabit'in tayini Malatya Akçadağ Köy Enstitüsüne çıkar. Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu Akçadağ Köy Enstitüsünden 1946-1947 eğitim öğretim yılında mezun olur.

Mesleğe başlangıcı; elazığ'ın merkez köylerinden Sarıçubuk İlkokulunda öğretmenlik görevine başlar. Gençosmanoğlu, yedi yıl kaldığı bu köyde aynı zamanda Milliyetçilik ülküsünün bir nefesidir. Bu amaçla <Türk Milliyetçiler Derneğinin> Sarıçubuk Şubesini açar. Tüm köy halkı bu derneğin üyesi olur. Niyazi Yıldırım Sarıçubuk delegasyonu olarak Ankara' da genel merkez kongrelerine katılır. Bu kongrelerde Sait Bilgiç, Osman Yüksel Serdengeçti, Fethi Tevetoğlu, Necdet Sançar, Mustafa Kafalı ve İsmet Tümrük gibi milliyetçiliğin önderleriyle tanışır. Turancılık suçlaması ile Palu ilçesinin Gülaçtı Köyüne sürülür. Bu köyde 3yıl 9 ay görev yapar. 1958 yılında Keban'ın Pınarlar Köyü öğretmenliğine görevlendirilir. Bu görevde iken askerlik görevini yapmaya karar veren Niyazi Yıldırım 01.07.1959 tarihinde Ankara Muhabere Okuluna Yedek Subay Öğrencisi olarak katılır. 31.12.1960 tarihinde çok sevdiği ve şiirlerinde bir yaşam biçimi olarak gördüğü Askerlikten terhis olur. 30.12.1960 tarihinde Elazığ'ın merkez Ulukent Köyü Öğretmenliğine atanır.

Ulukent Köyünde geçen yıllar Niyazi Yıldırım için en verimli yıllardır. Bu köye göreve başlamasıyla birlikte Mahalli Elazığ Gazetesinde köşe yazarlığına başlar. <Kopuzdan ezgiler balıklı köşesinde> yazılar yazar. Fikret Memişoğlu ile tanışır. Fikret Memişoğlu, Gençosmanoğlu'nun destansı şiire yönelmesinde etkili isimlerden biridir. Fikret Memişoğlu Türk Kültür Derneği Elazığ şubesi başkanıdır. Bu tanışmanın akabinde Niyazi Yıldırım Türk kültür derneği Elazığ Şubesi İdari Heyet üyeliğine getirilir. Elazığ gazetesi ve Yeni Fırat Dergisinin dışında Orkun Dergisinde de şiirler yayınlar. 01.03.1966 tarihinde 8. Dönem ilköğretim müfettişlik kursuna katılır. Kursu başarıyla bitirerek Samsun'a ilköğretim müfettişi olarak tayin edilir. Niyazi Yıldırımın öğretmenlik görevi 01.01.1947 – 01.03.1966 tarihinde toplam 18 yıl 4ayda noktanır. 24.10.1966 tarihinde Milli Eğitim Bakanlığı Yayınlar ve Basılı eğitim malzemeleri Genel Müdürlüğü Şube müdür yardımcılığına getirilir.

1970 tarihinde şube müdürü olur. 1975 tarihinde İstanbul Devlet Kitapları Müdürlüğü görevine atanır. 1977 tarihinde İstanbul Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Genel Sekreterliğine tayin edilir. 03.01.1978 tarihinde kendi isteği ile emekli olur.

Niyazi Yıldırım 1978-1983 yılları arası Türk Edebiyat Dergisinde Sorumlu Yazı İşleri Müdürü görevi ile çalışmaya başlar. 1983 sonlarında Doğu Türkistan Dergisi Sorumlu Yazı İşleri Müdürlüğü görevini yürütür. 1990'lı yıllarda Türkiye Gazetesi Kültür Sanat sayfası yönetmenliğine başlar.

Niyazi Yıldırım dernek faaliyetlerine Elazığ'da başlar. 19 Aralık 1974 tarihinde Arif Nihat Asya, Halide Nusret Zorlutuna, Mehet Çınarlı, Bahattin Karakoç, Emine Işinsu ve Ahmet Ali Garip Kafkaslı tarafından Ankara'da sanat derneği kurulur. 1. Başkanlığını Yavuz Bülent Baki'lerin 2. Başkanlığını İlhan Geçer'in yaptığı (Sanat Derneği) Müteşebbis Heyetinde Niyazi Yıldırım, Ahmet Bican Ercilasun ve Saduk Tural' da üyelik görevinde bulunurlar.

Eserleri;

1- Bozkurtların Ruhü;

1952 yılında yayımlanan ilk eseridir.

2- Genç Osman Destanı;

1959 yılında 2. Eseri olarak yayımlanır.

3- Kür Şad ihtilali destanı

1970 yılında basılmış 3. Kitabıdır.

4- Malazgirt Destanı;

1971 yılında basılmış olup, 4 kitabıdır.

5- Bozkurtların Destanı;

1972 yılında basılmıştır.

6- Kopuz'dan Ezgiler

1973 yılında ilk baskısı yapılmıştır.

7- Salur Kazan Destanı;

1976 yılında basılmıştır.

8- Boğaç Han Destanı;

1977 yılında yayımlanmıştır.

9- Destanlarda Uyanmak;

1984 yılında Cönk yayınlarıncı yayınlanmıştır.

10- Destanlar Bucu;

1989 yılında yayımlanmıştır.

11- Alperenler Destanı;

1990 yılında Kültür Bakanlığı tarafından basılmıştır.

Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu ilk şiir kitabından en son şiir kitabına kadar bir bütün halinde incelendiğinde, Kültür hayatı içinde hem kültüre şekil veren hem de verdiği şekle göre kendini düzenleyen insan tipini tahlile çalışır. Şairin dilinde mehter musikisi gibi, insanı vecde getirecek coşkunluğa sahiptir. Ona göre şiir demek Türkçe demektir. Çünkü Türkçe Türk'ün ses bayrağıdır. Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu' nun gönlü bu bayrakla dalgalanır.

Niyazi Yıldırım şiirleriyle Altaylardaydı, bahtımızın yeşerdiği Ergenekon yurtluğundaydı, Tanrı dağlarındaydı, Ağrıda, Palandökende, Erciyeşte, Toroslarda, Balkan Dağlarındaydı. Ziganaların, Binboğaların, Elvan Elvan çiçek açan, burcu burcu ıtır kokan yaylalarında, Urfa Harran ovasındaydı, Ceylan Pınarında, İhlara Vadisinde Amik ovasındaydı.

Altaylardan kopan bir çiğ idi. Öbek öbek büyüdü Anadolu toprağının iklimine çöktü. Billur pınarların suyu oldu. Orhun ve Selenge ırmağı kenarından; Aras, Dicle, Fırat sularına indi.

Kızılırmak ve Sakarya'nın coşkun temiz sularında yağız atları suladı. Alp-Erenlerin yalın kılıçlarının şimşek gibi çakan şakırtısının seslerini duyurdu.

Erzurum'da bar oynayan yiğitlerin arasında bulundu.

O kopuzun, tarın sesinde, mehterin gürelemede Türk'ün asil heyecanını duyurdu, köprüler kurdu, kültürümüzün, hafızamızın dünü bugünü ve yarınları arasında destan şiirleriyle coşturdu.

Ağıtlarda hüznü yıllarda inledi, dertlendi... duru Türkçesi coşku dolu gönlüyle ortak heyecanlarımızın sesi oldu. Orhun'da, Begü taş'ta dil oldu... Ötügen'de, Semerkant'ta, Buhara'da, Tebriz'de il oldu. İstanbul' da sanat şaheserlerimizin nakkaşı büyük Sinan'ın sedefkarı oldu. Ankara'da Atatürk'e asker oldu. Hece oldu, mısra oldu, şiir oldu. Gaspralı İsmail ile Türkçenin cihana duyurulan sesi oldu. Söğüt'de Domaniç'te, Kerkük'te Bozlak oldu, Hoyrat oldu. Gaziantep'te

barakla inledi.

Niyazi Yıldırım Gencosmanoğlu 63 yıllık ömrü içerisinde Türk Milletine, Devletine ve vatanına sevgi duyguları içinde yaşadı. Sıla hasreti hep gönlünde yandı. O'nun şiirleri, Türk kültürünün büyük ikliminden yeşerdi: Öğretmen, Eğitimci, Şair ve Yurttaş olarak bu görevini hayatı boyunca yerine getirmeye çalıştı.

Niyazi Yıldırım Gencosmanoğlu şiirleriyle aziz vatanında Milletinin arasında yaşadı. Şiirleri okuyanları da geçmişten geleceğimize bağ kurarak yaşattı.

O yeri geldi 1071'in Ağustos'unda Alparslan'ın ordusuyla Malazgirt Ovasından Anadolu'ya zaferle girdi. Türk ordusunun gürleyen sesi oldu:

***Aylardan Ağustos, günlerden Cuma,
Gün doğmadan evvel İklim-i Rum'a,
Bozkurtlar ordusu geçti hücuma...
Yeni bir şevk ile gürledi gökler...
Ya Allah... Bismillah... Allahu ekber!...***

Anadolu'ya Türk mührünü vuran ceddinin emanetini hep yüreğinde taşıdı. Mensubu olduğu Türk milletinin gençliğine, sarsılmaz inançlarını coşkun edasıyla yaşattı. O, Anadolu'ya "Türk Yurdu-Türkiye" adını verenlerin destanını yazdı, "Destanların efendisi" oldu. Malazgirt marşında mehterin o görkemli sesini gürleyen mısralarında aksettirdi:

***Yiğitler kan döker, bayrak solmaya,
Anadolu başlar, vatan olmaya...
Kızılma' ya hey... Kızılma'ya!...
En güzel marşını vurmada mehter;
Ya Allah... Bismillah... Allahu ekber!...***

Bugün bu coşkun mısralar, Türk gençliğinin zihninde ve gür sesinde yansımaları bulmaktadır. Dillerde gezinerek dudaklara nakarat halinde yerleşmiştir.

Niyazi Yıldırım Gencosmanoğlu şiirleriyle Türk milletinin yüksek değerlerini devamlı öne çıkarmıştır ve öylece yaşamıştır. Oğuz Kaan'ın diva-

nında diz kırıp, boyun büküp buyruk dinlerken görülür:

***Ey Yirmidört boy Türk, en büyük atan,
Tek Tanrı'nın kulu Oğuz Han benim,
Unutmuş olsamda geçmiş, bugün
Damarlarındaki soylu kan benim
Ant; ekmeğe ve tuza;
Ant; tuğa ve kopuza;
Ulu Tanrı Oğuz'a,
Verdiğini bol verdi.
Keskin etti usun'u,
Verdi ruhun hasını,
Asya'nın ortasını,
Oğuz'luna il verdi.***

Kopuz çalan Ozan'ın nameleriyle inler kaleminin çığılığı ozanın sazı gibidir, sesi gibidir.

***Sessizliğe bir yepyeni ses vermeliyiz.
Hissizliğe bir canlı heves vermeliyiz.
Şimşekle yakılda her kararmış kalbi.
Bir yıldırım aşkıyla nefes vermeliyiz.***

Niyazi Yıldırım Gencosmanoğlu'nun kimi zaman Mete Hanın otağında Bilge Kaan'ın kurultayında Dedem Korkut'un dizinin dibinde öğütlerini dinlerken buluruz.

***Allah Allah demeyince
Güzel işler onabilmez,
Cümle Sular buz kesilse
Okyanuslar donabilmez
Aşk özge ateştir ki
Her ocakta yanabilmez,
Vatan , bayrak,millet aşkı
Üfürmekle Sönebilmez.***

Niyazi Yıldırım Gencosmanoğlu, Bülbülün sesinde çiledi, ayrılıklarında, hicranlarında şiirleriyle Yüreklere dağıladı. Yurdunun Akarsuyunda çağıladı.

Dağlarında Gökkurt, yaylalarında kuzu, Göklerinde Kartal, Şahin oldu... Elazığ'da, 'Çayda çıra' oldu: Gırnatasında nağme, Davulunda gürleyiş, yanan mumlarda ışık oldu:

**Konsun Şamdanlara mum, olsun ergenler
sıra:**

**İnsin davula tokmak , başlasın Çayda çıra!
Diz vur gakkışum! Hey!... de kükresin ha-
lay kolu
Kövenk'in pınar başı, görünsün Saray yolu...**

Niyazi Yıldırım Gencosmanoğlu, Oğuz'un göç yollarındadır, Hüzünlü yıllarında, Gamlı sinelerinde muştusunda, dirliğinde, birliğindedir. Kür Şad ve 40 yiğit arkadaşıyla birlikte Çin Sarayına baskına giden hürriyet Kahramanlarının içindedir. Söğüttedir, Domaniçtedir:

**Ben,
Bumun Kağan' nın torunu,
Çuluk Kağanoğlu Kür Şad!
Otuz bile değil yaşıml!
Çin' de tutsaklığa dayandım on yıl,
İşe yarar diye başıml!!!
Azığa, akçaya eğilmez boynum,
Savaşır aşım
İrkim almadıkça Çin'den öcünü,
Ölsemde yine bitmez savaşım!!!
Bir bozkurt oğluna dirlik yaraşmaz...
Tutsak yaşıyorken bunca soydaşım !!!
Çin sarayının önünde ydiler ...
Ya olmak, ya ölmek günün deydiler!**

**Yıllar yılı kona- göçe
Ötüken'den Domaniç 'e...
Bildim kimdi gelen atlı.
Üç kıtada saltanatlı
Devlet kuran eri gördüm.
Bağdat Fatihî IV. Sultan Murat'ın Bağdat 'ın
fethi sırasında atası Gençosman' la Yeniçeri-
ler arasında ve ön saflardadır. Şöyle seslenir :
Bu destan yazıldı erlik aşkına
Can verenler için dirlik aşkına.
Gönlü yananlara ithaf olunur.
Turan denen yüce birlik aşkına**

**Osman dedikleri bir koç yiğitti,
Bağdat'ın fethinde uçmağa gitti.
Cenk Meydanlarından erkek sesini**

Tanrı dağlarında ecdat işitti...

**Açılın kapılar! Osman'dır gelen
Adı Osman, kendi aslandır gelen
Gayretin boşuna ey tarih senin
Sayfalara sığmaz, destandır gelen
Vur Osman'im Alperenler aşkına
Vur! . .Cennette gül derenler aşkına
Malazgirt 'te Çaldıran'da Mohaç'ta
Niğbolu' da can verenler aşkına...
Sultan Murat der ki; - Varın Osman'a
Sancak- ı Şerifi sarın Osman'a
Düştü Bağdat şehri, elimizdedir.
Dilediği nedir? Sorun Osman'a**

Niyazi Yıldırım Gencosmanoğlu'nun çalışmalarıyla;

<Türkiye Cumhuriyetinin temeli költürdür> diyen büyük Atatürk'ün költür mirasını sahiplenerek üzerine düşen görevi Destan şiirlerini yazarak yerine getirdiği düşüncesindeyim. Büyük önderin <Ne Mutlu Türk'üm Diyene> vecizesindeki mutluluğun hazzını doya doya yaşamıştır. Türk Milletinin ana dili Türkçe'nin inciltildiği günümüzde O'nun dizeleri bir ak süt gibi dilimize en leziz şekilde temas etmektedir.

Dilek

**Dayadım sana belimi
Kudretinle tut elimi,
Yoğuram ana dilimi,
Anamın ak sütü ile
Tanrım! Türk gönlümü yastan,
Kılcımı kirden, pustan ...
Kurtarırsam ben, bir destan
Derim ağız tadı ile.**

Destan Şairi Niyazi Yıldırım Gencosmanoğlu'nun vicdani sesi Adalet duygusunun yanında yer almış Şiirlerinde bir <Dede Korkut> edasıyla yansıma bulmuştur. Geciken adaletin mağduriyet yaratacağı endişesinden dolayı gür bir seda ile irşadını dile getirmiştir. Millet hayatımızın her safhasında, herkesin her zaman muhtaç olduğu adalet sisteminin işleyişine yönelik samimi duy-

gularını şöyle dile getirmiştir:

**Ekmek su aş bulmak gecikebilir,
Temele taş bulmak gecikebilir.
Devlete baş bulmak gecikebilir.
Adalet gecikmez! Tez verilmeli...**

Şair, Hazreti pir-i Türkistan Ahmet Yesevi için şiirinin son kıtasında yer alan yukarıdaki dördlüğün bugün Ankara'da Adalet Bakanlığının bulunduğu binanın girişinde mermerle kendi ismi ile yazılı bulunmaktadır. Ayrıca 2003 yılından sonra yapılan Adliye saraylarına yazılacağı Başbakanlığın almış olduğu karar ile imza altına alınmıştır.

Şair; Vefatından önce Cumhuriyet'e giden yolda İstiklal savaşının Destanını yazmak istiyordu. Ne yazık ki, ömrü buna kafi gelmedi. Düşünce dünyası ve yüreği yazmak istediği şiirlerinin sessiz nağmeleriyle 21 Ağustos 1992 Cuma günü aramızdan ayrılmıştır. Şiirleriyle ses bayrağımız, güzel Türkçemizin yücelmesi için çalıştı. Türkiye Cumhuriyetinin ilerlemesinde hep mutlu oldu.

O bir Vatan sevdalısı ve doğduğu toprakların aşığı idi.

Sözlerime şair'in Elazığ ve doğduğu Ağın'a Deyiş Şiirleriyle son vererek bir kez daha Allah'tan rahmet diliyorum, Ruhu Şad olsun.

Elazığ'a Deyiş

**Bir kaynaşma şimdi, her köşede, bucakda;
Elazığ bir yavrudur büyümekte kucakta**

**Varacaktır elbette layık olduğu yere
Kapağı bulmak için, yuvarlanır tencere**

**İşte bugün, heryanda, yükselişim sesi var
Bu şirin memleketin, ne gamı, ne yası var**

**Susuzluktan yanmıyor, artık kimsenin bağı
Fabrika bacaları yükselir göğe doğru**

**Maden ocaklarında türlü cevher dökülür
Böyle güzel bir tablo elbetteki övülür.
Gölcüğün mavi suyu yarın ışık olacak
Boş kasalar, keseler çil çil altın dolacak
Boş caddeler, sokaklar insan dolmuş taşıyor**

Elazığ yürümüyor en son hızla koşuyor.

**Titretiyor zemini motor homurtuları
Döküldü azgın çaya geçmişin tortuları**

**Yükseliş, ilerleyiş, budur bizim ülkümüz
Neş'eyle söyleniyor her ağızda türkümüz**

**Kıraç tepeciklerin bütünü orman oldu
Yollar ağır hastaya en büyük derman oldu**

**Elazığ, aydınlığın, faziletin otağı
Elazığ her devirde koç yiğitler yatağı**

**Elazığ, güzelliğin ezeli bahçesidir
Elazığ mis kokulu bir gelin bohçasıdır**

Ağın'a Deyiş

**Güzellerle gönül alıp verenin,
Başka nesnelere gözümü olur.**

**Ömründe Ağın'ı bir kez görenin,
Yanında cennetin sözümü olur**

**Sende güzelliği sezdik sezeli,
Sevdik sana benzeyen her güzeli.**

**Dökülsede ağaçları gazeli,
Sevdalı hayatın güzü mü olur.**

**Ağın, yeşil Ağın, sevgili Ağın
Çocukluğun geçti, tam gençlik çağıın.**

**Söylede yapalım nedir adağın?
Yolların yokuşu düzümü olur.**

**Yıldırım der Ağın'ı sevmeyenin
Ağın'ın derdiyle diz dövmeyenin**

**Onu sevmeyenlere sövmeyenin,
Tanrı huzurunda yüzümü olur.**

ZAMAN OLUR Kİ HAYALİ CİHAN DEĞER

Öner DEMİREL

Elazığ'da 1950-1960 yılları arasında aile yaşamında kentsel yaşamda neler, vardı neler yaşandı, Bugüne gelindiğinde neler değişmiş, eski günleri hatırlıyarak bildiklerimizi yaşadıklarımızı, gördüklerimizi beyaz kâğıt üzerine kara kalem ile yazmaya çalıştık .

Hiç kuşkusuz yanlış bildiklerimiz, bu arada unuttuklarımız da olacaktır. Bunları da siz okuyucular yerine koyarsanız şekillendirmek istediğimiz resim ortaya çıkar. Ne kazanmışız ne yitirmişiz? İşte bu satılarda bulmaya çalışacağız

O yıllarda evlerimizde buz dolabı yoktu.Yemekleri saklamak için mutfaklarda tel dolaplar vardı. Yaz aylarının sıcak günlerinde bahçelerinde su kuyusuna sahip aileler sebzeleri, yemekleri ipe bağlanmış sepete koyar, içme suyunu ise kulplu testi (keraz) veya bakır güğümle kuyuya sarkıtıp kuyunun suyuna dokunacak şekilde bağlanırdı.

Banyolarda önce akarsu yoktu, karaçalı suyu 1952 yılında getirilerek evlere şehir şebeke suyu bağlandı. Banyolar üzerinde seyyar soba kazanı bulunan odun sobalarıyla ısıtılır, tüm aile Pazar günleri banyo yapar çamaşır yıkanırdı.Banyoda taştan oyulmuş veya mozaik çimento karışımından kalıplara dökülerek yapılan kurnalar kullanılırdı. İçinde sabun tarak ayak taşı bulunan KİLDAN adı verilen işlemeli bakırdan yapılmış el çantaları kullanılırdı. Pazar günleri kadınlara öğleden sonra açık olan Hapishane hamamı, Hacı Ziya Bey hamamı veya çarşı hamamına gitmek üzere kadınlarla birlikte çocuklar hazırlanır, NATIR denilen ailenin hamam hizmetlisi gelir hamam bohçalarını taşır hep birlikte hamama gidilirdi. Bazen yaşı büyük nerede ise bıyıkları terlemiş erkek çocukları da anneleriyle hamama gider, etraftan bazı kadınlardan;

- Oglum babanı da getirseydin. diye takılmalar olurdu. Hazır cevap çocuklar
- Teyze gelecek hafta onu da getireceğiz deyince anneler azarlardı.

Evler genellikle tek katlı veya iki katlı arkalarında büyükçe bahçeye sahip kerpiçten yapılmış binalardı. Evlerde akarsu olmadığı için tuvaletler bahçede veya arka balkonlardaydı.Tuvaletlere herkesin ayağına uysun diye büyük takunyalar konurdu. Plastik terlikler çıkınca takunya yerini plastik terliğe bıraktı.

Pazar günleri babalarımızın gömlek yakaları, çocukların önlük yakaları kolalanır ütülenirdi. Naylon çıkınca ütü derdinden kurtulmuştuk. Bu seferde naylon yakalar sert olup boynumuzu yırtıyordu. Lise de dahi kız öğrenciler siyah önlük üzerine beyaz yaka takar, siyah fitilli çorap giyer, erkek öğrenciler kravat takar, okulun siperli şapkasını giyerdi. Büyük öğrenciler şapkadaki utandııkları için koltuk altında taşır, okul bahçesine gelince giyerlerdi. Erkek öğrencilerin saçları üç numara makine ile kestirilirdi. Uymayanlar kontrolde makasla ortadan derince koyun gibi kırılırdı.

İki kişi konuşurken araya girip konuşmayı kesen üçüncü kişiye 'arap radyosu gibi parazit yapma' denirdi.

Her evin en büyük ve en güzel odası konuklar için ayrılır, kapısı kapanır tüm aile küçük bir odada toplanır kışında bir odada soba yanardı. Öğrencilerde aynı odada ders çalışırdı.

Anneler çocuklara patiskadan beli lastikli külot diker, külotlu çoraplar çıkmadan genç kadınlar jartiyer kullanır, Yaşlılar ise pazen külot giyer baldırlarına lastik takardı.

Getirilen hediye paketini açmak ayıptı. Konuklar gidince çocuklar merakla getirilen hediyeyi açmak için adeta saldırırdı. Konuk olunan evde ne kadar aç olunsada ikram edilen yiyecek tabağını bitirmek ayıptı. Görgülüler tabakta bir lokma bırakırdı, görgüsüzler ise tabağın içindekilerin hepsini siler süpürürdü.

Çocuklar büyüklerinin veya kendilerinin yaptığı oyuncaklarla oynardı. Erkekler tel araba ,tahta kızak, bezlerden dikilmiş top, kızlar elle yapılmış bez bebeklerle oynardı. Hatırlı bir yakınımızın getirdiği oyuncak araba veya bez bebek bozulması için çocuklara verilmez, uzaktan seyrettirilirdi.

Okul kitapları, defterlerimiz önceleri gazete ile kaplanırdı. Sonraları mavi kırmızı naylon kaplama kâğıtları çıkmıştı. Daha ucuz olduğu için sarı yapraklı defterler kullanılırdı.

Kıymetli olan kadın naylon çorapları kaçtığı zaman çektirilmek üzere tuhafiyeciye götürülür orada tahta yumurta üzerinde kaçıklar çektirilirdi, Erkekler kışın yünden örülmüş çoraplar yazın ise iplik çoraplar giyer. Yırtıldığı zaman yün çoraplar tığla örülür iplik çorapla ise yamanırdı.

Bir iki yıl giyilip eskiyen erkek ceketleri ters yüz edilir böylece ceket yenilenmiş olurdu. Bu du-

rumda ceketin mendil cebi sağ tarafa gelirdi.

Lastik ayakkabılar yeni çıkmıştı gıslavet markalar çok meşhurdu. Kışın yağmurda karda lastik su geçirmediği için çok gözde giyecekti sonra lastik çizmeler çıkınca daha çok tercih edilir oldu. Özellikle gençler giyime düşkünler köseleden ayakkabı yaptırmayı severdi.

Televiyon yok, radyo ise ancak akşam geç vakitler anlaşılabilen yayınlar yapar. Ankara radyosu tüm ülkeye, İstanbul İzmir radyoları bölgelerine hitap ederdi. Akşamları dinlenebilen Kıbrıs radyosu vardı. Akşam 19'da ajans denilen haberleri büyüklerimiz dinler anlaşılabilmesi için herkes sessiz ve hareketsiz dururdu. Yinede arapistasyonları Türkçe yayın yapan istasyonları karıştırdı. İki kişi konuşurken araya girip konuşmayı kesen üçüncü kişiye 'arap radyosu gibi parazit yapma' denirdi Çocuklar Pazar günleri yayınlanan çocuk tiyatrosunu dinler Haluk Kurdoğlu, Semih Sergen, Işık Yenersu gibi seslendirme oyuncularını sevdiğimiz seslendirme sanatçılarıydı Onları görmesekde seslerinden tanırdık.

1950 yılında radyolarda yayınlanan Kore Sati programı sabırsızlıkla beklenir Koreye gönderilen subay ve erlerin sağlık haberleri merakla izlenirdi.

1955 yıllarında radyoda vatan cephesi diye bir program yayınlanmaya başlamıştı. İktidarda olan Demokrat Partiye katıldığı söylenen partili partisiz vatandaşların isimleri yayılanıyordu. Bu programın saatlerce sürdüğü, partiye geçtiği isimlerin ilçe kasaba köy nüfusundan fazla olduğu görülüyordu

Kentte üç kışlık, bir iki de yazlık sinema vardı kışlık AİLE sineması askerlerin gençlerin gittiği üç film birden film oynatılan sinemaydı. SARAY sineması orta tabakanın gittiği, sonradan açılan GÖLCÜK sineması ise okumuş kesimin ve ailenin gittiği sinemaydı. Yabancı film getiriyordu Sinemaların afişleri tahtalara yapıştırılır, elinde megafon sırtında afişlerin yapıştırıldığı tahta olan

O sıkıntılı günlerde 'bir lokma bir hırka' misali insanlar mutlu huzurlu birbirine karşı saygılı ve sevecenlerdi.

ÇIGIRTKANLAR sokak sokak dolaşarak hangi filmin ne zaman oynatılacağı duyurulurdu Bazan faytona binilerek megafonla duyuru yapılırdı.

Öğrencilerin suarelere gitmesi yasaktı. Öğretmenlerden oluşan kontrol grupları sinamaları ve kahvehaneleri kontroleder. Yasağa uymayan öğrenciler disiplin kuruluna verilerek cezalandırılırdı

Nitekim bir kahvehane kontrolunda yakalananları arasında sınıf arkadaşımız olan valinin oğlu olunca yakalanan öğrenciler cezadan kurtulmuş, ama fırçalanmaktan kurtulamamışlardı

Okul müdürü yakalanan arkadaşlarımızdan birine;

-Bunun babası vali, sen neyine güvenip te kahveye gidiyorsun ? demişti

Okulumuzda Kürt, Ermeni, Süryani, Zaza, Laz köylü kentli her cinsten arkadaşımız vardı ama hiçbir gün ayırım gözetilmedi. Herkes birbirinin arkadaşığıydı, ilkokulda okuma bayramı diye bir şey yoktu her öğrenci er veya geç okurdu. Bunun için kırmızı kurdele takılmazdı.

Çocuğunu okula veren ana baba öğretmene 'Hocam eti senin kemiği benim' diye teslim ederdi. Bir suç işleyip öğretmen tarafından dövülen öğrenci ana babasının duymasını istemezdi. Duyulursa bir sopada onlardan yerdi.

Günlerden birgün arkadaşlarımızdan birinin babası okula gelip öğretmeninden çocuğunun durumunu sorduğunda öğretmen ,

Matematik Türkçe tarih coğrafya , kimya ,fizik hepsi zayıf deyince

Veli 'ahlakı nasıl?' hocam diye sormuş

'Terbiyeli çocuk' cevabını alınca

'Eyi eyi ahlakı eyi olsunda diğerleri möhim'

değil demişti.

Kâğıt yapıştırmak için zamk kullanılır , çiriş otu denilen ottan yapılan çiriş ise kese kâğıdı denilen kâğıt torbalarda ve ayakkabıcılar tarafından kullanılırdı eski gazetelerden kâğıt torba yapılırdı.

Ulusal gazeteler günlük olarak Ankara, Adana, İzmir gibi hergün uçak olan kentlere gelir oradan iki günlük gazete bir arada diğer kentlere arabalarla dağıtım yapılırdı, Elazığa Adana dan gazete gelirdi.

Okulların bahçe kapılarında simit ayva, şamtatlısı dardağan, macun şeker, pamuk şekeri satılır. Öğrencilerin çalıştırdığı okul kooperatifi satış yerlerinde yalnız defter kalem silgi benzeri ders araçları satışı yapılırdı.

Koca kentte 3 tane taksi vardı özel araç hemen hemen yoktu. Ulaşım tek atlı ve çift atlı faytonlarla sağlanıyordu. Taksiler düğünlerde gelin arabası, çok önemli günlerde cenazeye uzak yere kent dışına gidildiğinde kullanılırdı. Bu taksilerden şöför Pakinin siyah citroen taksisi çok rağbet görürdü.

Bu yokluklar içerisindeki o günün sıkıntılı günlerinde 'bir lokma bir hırka' misali insanlar mutlu huzurlu birbirine karşı saygılı ve sevecenlerdi. Bugün iki ayaklı canavara dönüşmüş insanların dünyasında neden geçmişin özlemle arandığını o günleri yaşayanlar daha iyi bilir.

Halit Yılmaz

Yabancı Kültürlerle Tanışma Anıları

Bu yazıda, 54 ülkenin subaylarının öğrenim gördüğü ABD Hava Komuta ve Kurmay Koleji ile NATO karargahındaki yabancı kültürlerle, farklı geleneklerle tanışma anılarımı ve gözlemlerimi anlatacağım.

Türk Hava Kuvvetlerinde Hava Pilot Kurmay Yüzbaşı rütbesiyle görev yaparken ABD Hava Komuta ve Kurmay Koleji imtihanını kazandım. İlk defa uzun süreli yabancı bir ülkeye gidecektik. Kimle, nasıl bir ortamla, neler ile karşılaşacağımızın bilinmemesi doğal olarak bir tedirginlik yaratıyordu. Ancak bunun sadece benim için değil, ailem için de bir fırsat olduğunu bildiğim için ABD'ye tereddütsüz ailece gitme kararı aldım. Biz 1995 yılının ilkbaharında eşim ve o zaman yaşları 6, 4 ve 2 olan üç çocukla beraber yola koyulduk.

Ankara - İstanbul, İstanbul - New York, New York - Atlanta, Atlanta - Montgomery dört ayrı uçak değiştirerek 18 saatlik bir yolculuktan sonra okulun bulunduğu Montgomery'ye vardık. Bu çocuklarla ilk uçak yolculuğumuz idi.

Bizim gibi 54 ülkeden 69 yabancı subay da öğrenim için çoğu aileleri ile beraber gelmişti. Burada aileler için ayrı, çocuklar için yaş gruplarına göre ayrı ayrı ABD'yi ve diğer kültürleri tanıma programları yapmışlardı. Farklı neler gördük kısaca paylaşayım.

Birgün ramazan ayı idi. Faslı aile bizi iftar yemeğine davet etti. Evlerinde iftara gittik. Sofraya önce doyurucu güzel bir çorba geldi. Hanım bunu yersen yemek yiyemezsin az ye dedi. Bizde yarısını yeyip bekledik. Bekleyiş o bekleyiş, başka yemek yok. Çorbayı aldılar başka birşey ge-

tirmediler, öylece aç acına kaldık. Meğerse iftar yemekleri sadece çorba imiş. Misafirlik bitip eve geldikten sonra iftarımızı tamamladık.

Başka bir gün Suudi Arabistanlı bir subay arkadaşımız iftara davet etti. İftara gittik. Artık tecrübeliyiz. Arap kültürünü biliyoruz. İftarı hurma ve çorba ile açtık. Çorbayı doya doya fazlası ile yedim. Sonra namaza geçildi. Namazdan sonra mükellef bir sofraya geldi. Sofrada yok yok. Ben de çorba ile karnımı doyummuştum. Tok ağırlamak güçtür. O güzelim yemekten malesef fazla bir lezzet alamadım.

Bangaldeşli iftara çağırırdı, gittik. Çok güzel ağırladılar. Ama, ana yemek pilav, pilav da şekerli. Bir yanda açlık, bir yanda ev sahibine ayıp olur düşüncesi, diğer yansı sarı renkli şekerli pirinç pilavı. Tercih sizin.

ABD Hava Komuta ve Kurmay Kolejinde mezheplerine göre kiliseler, yahudiler için havra ve Müslümanlar için cami bulunuyordu. Cuma günleri değişik ülkelere resmi elbiseler ile çok sayıda subay Cuma namazına giderdi. Rengarenk farklı farklı üniformalar aynı safta el bağlarıydı. ABD okul yönetimi Cuma namazlarına özel bir hassasiyet gösterir, o saatlere ya ders koymaz veya bir faaliyet var ise müslüman subaylar bundan muaf tutulurdu. Resmi elbise ile camiye gitme konusunda da en ufak bir tereddüt yoktu. Caminin imamı ABD'li zenci subaydı. Camiye

gelen ABD'li müslümanların tamamı zenci idi. Misafir subaylardan zenci, beyaz, uzakdoğulu her ırktan insan vardı.

Teravîh namazlarını keza subaylar camide kılar, gece olmasına rağmen bazıları resmi elbiselerini çıkarmaz, onunla teravîh kılarlardı. Teravîh manazları 8 rekat olarak kılınırdı. 20 rekat kılını orada görmedim. Bana farklı gelen diğer bir konu da şehirdeki camide kadın erkek aynı kapıdan camiye girer, camide beraberce otururlar, namazda erkekler ön saflarda yer tutar, erkeklerin bittiği yerde kadınlar saf tutardı. Namaz bitiminde erkekler kadınlar beraberce aynı kapıdan çıkarlardı. Bizdeki gibi ayrı bir bölüm veya perde arkası gibi bir durum yoktu.

Razaman ayını ve orucu okulda bilmeyen yoktu. Birgün Venezuelalı subay arkadaş bana geldi. Ben Hıristiyanlıktan memnun değilim arayış içindeyim, bana Ramazan'ı anlatır mısın dedi. Bende anlattım ve biz iftar ve sahur yapıyoruz istiyorsan gel bizimle beraber dene dedim. Çok memnun oldu, bayağı heyecanlandı. Zaten ailece samimi arkadaştık. Geleceklerini beklemiyordum. O gece sahura hanımı ve genç bir kızı vardı beraber geldiler. Gece yarısı 3 müydü 4 müydü tam bilemiyorum. Beraberce sahur yaptık ertesi gün oruç tuttular, iftarı beraber yaptık, bizde büyük lezzet aldık onlar içinde büyük bir değişiklik ve farklılık oldu.

Yine Ramazanda bir ABD'li arkadaşımız sınıflarımıza davet etti. Kocaman bir bahçesi var. Oturuyoruz kimse birşey yemiyor, birşey içmiyor. Dikkatimi çekti neden birşey yemiyorsunuz diye sordum. Siz oruçlusunuz size karşı saygı olsun diye yemiyoruz dediler. Biz de teşekkür ederek kendilerinin yiyebileceğini, bunun bizim için daha iyi olduğunu izah ettik. Farklı bir kültür, ilk defa karşılaşıyorlar, ne yapacaklarını doğal olarak bilmiyorlar. Öğrendiler.

Crismass oldu. Bütün ülke süslenmiş. Her taraf aydınlatılmış. Gerçekten çok güzel bir görüntü. Kapı çaldı, ev kıyafeti ile hanımla beraber açtık. Karşımızda kadınlı erkekli 30 kişilik bir koro

yılbaşı ilahileri söylemeye başladılar. Bize özel konser veriyorlar. Biz ne yapacağımızı şaşırdık. İçeri mi buyur etmemiz gerekir, alkış mı yapmamız gerekir, konuşma mı yapmamız gerekir, paramı vermemiz gerekiyor, ayakta mı dinleniyor, oturarak mı dinleniyor. Hiç bir fikrimiz yok. Farklı bir kültür, ilk defa karşılaşıyoruz, ne yapacağımızı doğal olarak bilemedik. Öğrendik.

Birgün ABD'li bir arkadaşımız bizi oturmaya evine davet etti. Gittik masanın üzerinde koca bir kase ve içinde bolca çips yanında da koca bir şişe kola vardı. Evin sahibesi bize yiyin yiyin bolca yiyecek var dedi. Masada çipsden başka yiyecek yok. Biz hanımla birbirimize baktık. O ev sahibesinin övünerek bolca yiyecek dediği çipsden yedik.

Bir akşam yine başka bir ABD'li subay arkadaşımız evine davet etti. Evine gittik güzel bir akşam yemeği yedik ve hoşça vakit geçirdik. Ayrılırken bir konuşma yaptı ve ABD devletine teşekkürlerini ve şükranlarını sundu. Bizde hiç kimse eve bir misafir geldiğinde devletimize teşekkür ederiz demez. Bende merak ettim, "bizi sen davet ettin, sen ağırladın, devletine neden teşekkür ediyorsun" diye sordum. O da bu akşamki bütün masrafı, ayrıca ev kirlendi evin temizlenme parasını ABD hükümeti bana ödeyecek dedi. Biz bir yabancı subayı ağırladığımızda bütün masrafı okul karşılıyor dedi.

Okulda arkadaş grupları oluşmuştu. Zenciler zencilerle arkadaşlık yapıyor beyazlar beyazlarla arkadaşlık yapıyordu. Hiç bir zencinin samimi olduğu bir beyaz kişi görmedim. Resmîyette hiçbir surette zenci beyaz ayırımı bulunmamakta fakat uygulamada beyazlar asla zencilerle arkadaş olmazdı. Sene 1995. Şimdi durum pek farklı mı bilmiyorum. Araplar kendi aralarında arkadaş oluyorlardı. Uzakdoğulular kendi aralarında, Güney Amerikalılar kendi aralarında, Avrupalılar ayrı, eski Doğu Bloku ülke subayları ayrı ayrı gruplar oluşturmuştu.

Herkesle konuşmamıza rağmen biz bu grupların içine giremedik. Biz de kendi grubumuzu

kurmuştuk ve sürekli beraber oluyorduk. Türk, Japon, Yunan ve Venezuela'lı.

İlginçtir yabancı bir ülkede bize en fazla yakın olan millet Yunanlılar oluyor. Kültürlerimiz oldukça yakın. Yüzyıllarca Osmanlı hakimiyetinde beraberce yaşamamız bir çok ortak yanımızın oluşmasını sağlamış. Evlerine gittiğimizde bize baklava, kahve ve imam bayıldı ikram ederlerdi ve bunun Yunan olduğunu iddia ederlerdi. İmam bayıldının yunanca ismi de imam bayıldı. Yunanlı subay arkadaşımıza bu yemeğin ismi papaz bayıldı olsa yemeğin yunan yemeği olduğunu kabul edeceğim. İsmi imam bayıldı. Sizin kiliselerinizde yoksa imam varda biz mi bilmiyoruz derdim. Baklavaları da hiç güzel değildi.

Sene 1995, o yıllarda haberleşme, internet ve kargo hizmeti çok gelişmemiş. En çok sıkıntısını çektiğimiz konular ağız tadımıza uygun yemekler bulamayışımız. ABD büyük bir ülke ve Avrupa gibi değil. Avrupa'da her yerde bir Türk marketi bulabilirsiniz. Avrupa'da sokakta gezen birisi ile İngilizce veya Almanca konuşmanıza gerek yok. Direkt Türkçe konuşabilirsiniz. Çok büyük ihtimal Türk'tür. Zaten yabancılar sokakta fazlaca gezmiyor. İtalya'da hiçbir dile gerek yok, Türkçe konuşun, zaten el kol hareketleri ile anlaşırınız. ABD'de özellikle Alabama'da Türk marketi bir yana bir tane Türk'e bile zor rastlarsınız. Birgün Atlanta'da uluslararası bir pazar açılacak dediler, herhalde 300 km. gittik, belki bir Türk ekmeği veya ürününe rastlarız diye, malesef rastlayamadık. Ekmekleri sünger gibi ve tatlı. Ekmek yeme zevkimizi yok etti. Bir türlü alışamadık. En sonunda hanım ekmeği evde pişirmeye başladı. Bir of çeksem karşıki dağlar yıkılır demedik ama bir oh çektik. Bizim için en büyük mutluluklardan birisi oydu.

Marketleri gezerken bir rafta cam kavanoz içinde siyah zeytin gördük. Hemen zeytini aldık kasaya gittik, o günkü programımızı iptal ettik ve doğru eve döndük ekmeğe zeytin yiyeceğiz. Belki bir senedir ziyah zeytin yememiştir. Ne kadar büyük özlem. Zeytini aldım ağızıma tatlı. İkincisini

aldım oda tatlı. Bütün hevesimiz kursağımızda kaldı. Bizim bildiğimiz zeytin tuzlu olur. Tatlı zeytin yenmiyor. Et geliyor sosu tatlı. Pilav geliyor tatlı. Tatlı pilav, tatlı et mi olur? Bize yabancı ama oralarda oluyor.

Yine yiyeceklerden konuşurken Yunanlı arkadaşımız Yunan Büyükleçiliğinin kendilerine feta isimli beyaz peynir göndereceğini söyledi. İstiyorsam bana da getirebileceğini söyledi. Hemen bir teneke sipariş verdim ve feta peynirimiz geldi. Aman Allahım, o ne kadar güzel, ne kadar lezzetli, neredeyse bizim Elazığ beyaz peyniri gibi birşey. Ev yapımı ekmeğe ve o tuzlu beyaz peynir bizim en büyük zevkimizdi.

Bizde sürekli misafir ağırlardık. Türk yemeklerini yiyipte hayran olmayan, defalarca teşekkür etmeden gidene rastlamadık. ABD'lilerin birde şöyle bir huyları vardır, misafirlikten döndükten sonra mutlaka bir teşekkür kartviziti atarlar ve el yazıları ile teşekkürlerini ifade ederler. Bence hoş birşey.

Birgün ABD'li bir subay arkadaş sınıfı evine pikniğe davet etti. Sınıflar 15 kişilik idi ve her sınıfta 2 yabancı subay bulunurdu. Bizim sınıfta benimle beraber Danimarkalı bir arkadaş vardı. Hep beraber ailece çoluk çocuk verilen adrese gittik. Evi geniş bir arazide içinde kendine ait doğal bir göl var, her taraf yemyeşil. Arabayı park edip eve vardık. Ev sahibi bize mutfağı tanıttı, burası buzdolabı, burası içeceklerin olduğu yer, bu çöp sepeti dedi o kadar. Biz bekliyoruz masa kurulacak bizi buyur edecekler v.s. Yok öyle birşey. Birşey içeceksen dolaba açıp alıyorsun, birşey yiyeceksen mutfakta var, kendin hazırlayıp yiyorsun. Kimse sana birşey hazırlayıp ikram etmiyor. Öyle uzun uzun hal hatır sorma yok. Giderken de "by" demen yeterli. Bitti o kadar, öyle uğurlama merasimi, ayağa kalkıp yolcu etme, hatta tokalaşma bile yok.

O evde olta vardı birisini aldım. Göle gittik, adamın özel gölü balık dolu. Oltaya büyükçe bir balık geldi çektim. O akşam güzel ve taze balık yiyeceğiz diye içimden geçirdim. Hemen ABD'li

geldi, balığı oltanın iğnesinden çıkarmama yardım etti. Aferim dedim ne kadar iyiliksever adam, benimde işime geldi elim kirlenmemiş olur diye düşündüm. Balığı çıkardı göle attı. Haydi, buyrun buradan yakın. Neyse ikinci defa oltayı attım, tekrar büyük bir balık geldi, aynı şey. Bir baktım etrafıma birkaç arkadaş daha var onlarda balık tutuyor sonra balığı göle atıyor. Meğerse orada oltayla balık tutmak zevk için yapılmış, bizim düşündüğümüz gibi yemek için değil.

Yılbaşı oldu, ABD'li sınıf subayı bizi birkaç aile ile beraber evine davet etti. Gelirken de paketlenmiş olarak bir hediye götürmemizi istedi. Bizde hediye istenmez, götürülür. Orada sanki tam tersi. Birisi evinde bir parti verecek olduğunda hemen bir "sign up" ismi verilen liste hazırlanır. Orada başlangıçlar ana yemek ve tatlılar diye üç bölüm vardır. Herkes bir yeri işaretler ve pikniğe, davete, misafirlığe onu götürür. Böylece yiyeceklerin dengeli gelmiş olması sağlanır. Davet verene de fazla külfet çıkarılmaz. Hiçbir özel davete eli boş gidilmez.

Birgün Suudi Arabistan'lı arkadaşımız pikniğe davet etti, dediğe yere, dediği saatte gittik. Kendisi yok. Allah'tan okulun piknik sahası, çocuklarla güzel bir gün geçirdik. 3 saat sonra dönken yolda rastladım. Nereye gidiyorsun piknik yapacaktık diyor. Yapacaktık ama 3 saat önce yapacaktık. Geciktiği için özür dileyeceğine nereye gidiyorsun diyor. Araplar'da zaman mefhumu gelişmemiş.

Daha sonra Belçika'ya atandım. Belçika'da NATO karargahında görevliyim ve 50 ülkenin subayı görev yapıyor. Tam bir uluslararası ortam. NATO'nun lojmanında oturuyoruz. Lojman, arkası cıvılcıvılcı seslerinin geldiği orman, ön tarafı çimenli bahçeli iki katlı villa. Armut şeklinde özel bir yol yolun etrafında atlı adet müstakil villalar şeklinde. Komşularımız ABD'li Rus, Macar, Norveç, Alman. Kapının önü müstakil, bakımlı çim, kimse oturmuyor. Güzel bir bahçe masası aldık, yanında barbekü, tüm yemeklerimizi bahçede yemeğe başladık. Misafirlerimizi de orada ağır-

lamaya başladık. Önce komşular bize garip garip baktılar. Sonra yavaş yavaş onlarda bahçeye çıkmaya başladılar. Sene sonuna doğru bütün mahalle yemeklerini bahçede yemeye başlamıştı. Belçika'nın yazın bir özelliği var güneş 22.00 gibi batıyor, hava ancak gece 12'ye doğru kararıyor. O kadar güzel bir ortam ki tarif edilemez. Hanıma dedim, bakın Avrupa'ya yine biz medeniyeti getirdik.

Birgün Belçika'da Halloween var, Türkçeye cadılar bayramı diye tercüme edilmiş. Herkes değişik kıyafetler, bazen de korkunç kıyafetler giyip sokağa dökülüyor. Çocuklar ev ev dolaşarak şeker topluyor. Bizim Ramazan Bayramında çocukların şeker toplama adeti onlara geçmiş. Biz de malesef yavaş yavaş bu adeti terk ediyoruz. Eğer evinizin önündeki lamba yanıyor ise kapıyı çalıp şeker istiyorlar. Eğer lambanız yanmıyor ise saygı gösterip kapıyı çalmıyorlar. Bir Türk olarak bizim evlerde çikolata ve şeker çoktur. O kadar çok kapı çalındığı tüm şekerler yarım saatte bitti. Hemen orduyu hümayüna görev verdim (üç erkek çocuk o yıllar yaşları 6, 8, 10) şeker toplamaya çıktılar. Kapı lambasını söndürdük, 15 dakikada koca bir torba şeker getirdiler, tekrar lambayı açtık ve değişik kıyafetli yüzlerce küçük büyük kişi kapıyı çaldı ve şeker verdik.

Silahlı Kuvvetler sayesinde Avrupa'nın tüm ülkelerini, ABD kıtası ve Ortadoğu'nun birçok ülkesini gezme fırsatı buldum. Bu sayede farklı kültürleri tanıma ve gözlemlene imkanı oldu. Burada sizlerle sadece Ramazan ve yemekle ilgili olan birkaç anı ve gözlemimi paylaşmaya çalıştım. Farklı kültürleri tanıma insanın dünyaya bakış açısını, hoşgörüsünü, toleranslarını genişletmekte daha barışçıl bir yaklaşım içine girmesine katkı sağlamaktadır. Bu farklılıkları yaşamak bir güzellik olduğu gibi yaşayanların dilinden dinlemek veya okumakta bir güzelliştir. Tüm güzelliklerin sizinle olması dileğiyle.

HAYAT YAŞAMAYA DEĞER*

Gürültü - patırtının ortasında sükûnetle dolaş; sesliğin içinde huzur bulduğunu unutma. Başka türlü davranmak açıkça gerekmedikçe herkesle dost olmaya çalış. Sana bir kötülük yapıldığında verebileceğin en iyi karşılık unutmak olsun. Bağışla ve unut. Ama kimseye teslim olma. İçten ol; telaşsız kısa ve açık seçik konuş. Başkalarına da kulak ver. Aptal ve cahil oldukları zaman bile dinle onları; çünkü dünyada herkesin bir öyküsü var.

Yalnız planlarının değil, başarılarının da tadını çıkarmaya çalış. İşinle ne kadar küçük olursa olsun ilgilen; hayattaki dayanağın odur. Seveceğin bir iş seçersen yaşamında bir an bile çalışmış ve yorulmuş olmazsın. İşini öyle seveceksin ki, başarıların bedenini ve yüreğini güçlendirirken verdiklerinle de yepyeni hayatlar başlatmış olacaksın.

Olduğun gibi görün ve görüdüğün gibi ol. Sevmediğin zaman sever gibi yapma. Çevrene önerilerde bulun ama hükmetme. İnsanları yargılasan onları sevmeye zamanın kalmaz. Ve unutma ki; insanlığın yüzyıllardır öğrendikleri, sonsuz uzunlukta bir kumsaldaki tek bir kum taneciğinden daha fazla değerlidir.

Aşka burun kıvrma sakın; o çöl arasındaki yem yeşil bir bahçedir. O bahçeye layık bir bahçıvan olmak için her bitkinin sürekli bakıma ihtiyacı olduğunu unutma.

Kaybetmeyi ahlaksız bir kazanca tercih et. İlkinin acısı bir an, ötekinin vicdan azabı bir ömür boyu sürer. Bazı idealler o kadar değerlidir ki, o yolda mağlup olman bile zafer sayılır. Bu dünyada bırakacağın en büyük miras dürüstlüktür.

Yılların geçmesine öfkelenme; gençliğe yakışan şeyleri gülümseyerek teslim et geçmişe. Yapamayacağın şeylerin yapabileceklerini engellemesine izin verme.

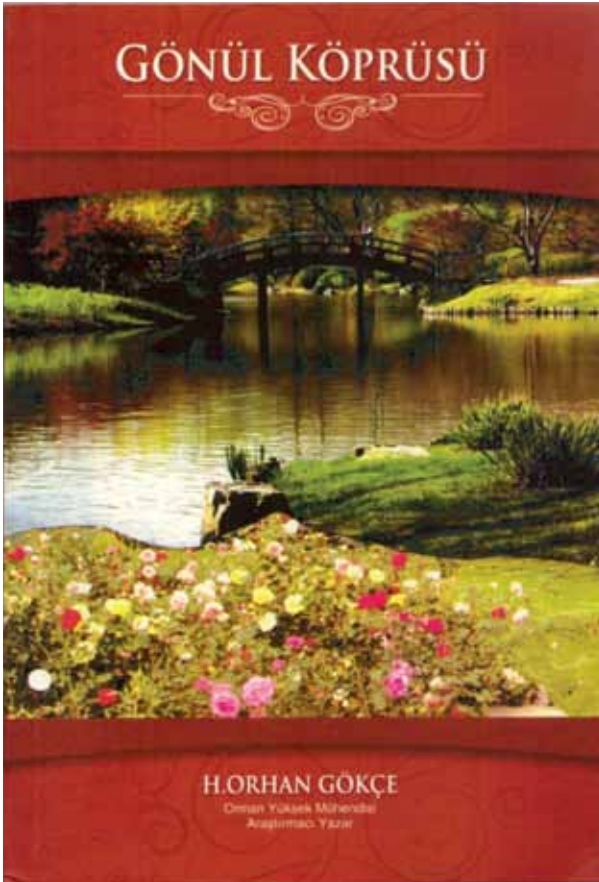
Rüzgarın yönünü değiştirmedeğin zaman, yelkenlerini rüzgara göre ayarla. Çünkü dünya, karşılaştığın fırtınalarla değil, gemiyi limana getirip getiremediğinle ilgilenir. Ara sıra isyana yönelecek olsan da hatırla ki, evreni yargılamak imkânsızdır. Onun için kavgalarını sürdürürken bile kendi kendinle barış içinde ol.

Hatırlar mısın doğduğun zamanları: sen ağlarken herkes sevinçle gülüşüyordu. Öyle bir ömür geçir ki, herkes ağlasın öldüğünde, sen mutlulukla gülümse. Sabırlı, sevecen, erdemli ol. Önünde sonunda bütün servetin sensin. Görmeye çalış ki, bütün pisliğine ve kalleşliğine rağmen dünya yine de insanoğlunun biricik güzel mekânıdır. (Xsentus İ.Ö.9.yy)

*** Eski Bir Tapınak Yazısı**

Gönül Köprüsü

H.Orhan Gökçe

Artık geleneksel hale gelen Sayın H. Orhan Gökçe'nin şiir kitapları serisi yeni bir eserle okuyucularına sunulurken ben de bir Harputlu olarak kıvançlı ve mutluyum.

Harput-İstanbul hattına yeni bir hat daha çelirken adına da GÖNÜL KÖPRÜSÜ denilmiş. Evet gerçekten pek çok duyguya, düşünceye, davranışa, yaklaşıma, anlayışa köprü olmuş bu eser. Gönülden vatana; gönülden millete; gönülden İslama; gönülden geleceğe = göreneğe; gönülden sılaya yani Harput'a Elazığ'a; gönülden gönüle bir manevi köprü olmuş. Görmek, anlamak isteyene pek çok ders, nasihat, değerlendirme vs. var.

Bir gün Yahya Kemal Beyatlı, şiir dinletisi'ne katılmıştım. Katılımcıların bazıları merhum üstadı bilir bilmez eleştirmişlerdi. Bu gibi durumlarda nedense bazı kişiler "hata" bulmayı marifet zannederler. Şimdi ben de güya hem önsöz yapmak hem de ufak bir değerlendirme yapmak için ka-

lemimi elime aldım. Ancak bizim töremizde misafiri olunan yerde kusur aramak yoktur. Hele hele seksenlik bir çınarda kuru dal aramak hiç yakaşuk almaz.

Biz okuyuculara düşen çınarın gölgesinde serinlenmektedir.

Değerli ağabeyimiz H. Orhan Gökçe'yi çalışmalarından dolayı kutluyor ve ondan öğrendiklerim için teşekkür ediyorum. Ondan Harput'un "H"sini öğrenmek bile yeter.

Unutmayalım ki "bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum" gibi bir inancın mensuplarıyız.

Okuyuculara gösterdikleri tevaccühten dolayı teşekkür ediyoruz.

H.Baki GÖKÇE
***kitabın önsözünden**

15-08-2013

İSTANBUL

ELAZIĞ Kültür Tanıtma Vakfı
Yönetim Kurulu Adına,
Vakıf Genel Sekreteri
Sn.Salih Özbulut'a,

İlgi:03.07.2013 Tarihli bildirimizi 13.08.2013

Günü aldım.Hepinizin geçmiş Ramazan Bayramları-
nıza kutlar,nicelerini sağlıkla dilerim.

Omuzladığınız görev;Elazığ'ın Kültür mirasına,
gençlerimize ve geleceğimize aktarmaktır.Başarılar
diliyorum.

Tüm Elazığ'lılardan konuyla ilgili bilgi akımı
beklemek hakkınız,bu havuz dolup taşmalıdır.

Sizler de elit bir ekipsiniz.

Ben şimdi 14 ve 15.kitabımı hazırlamakla meşgu-
lüm.Ancak;hazır olan dört ayrı konuda yazılara
gönderiyorum.Hepsini basmanız gerekmez.

Daha önceki kitaplarımı da Vakfınıza göndermiş-
tim. 4 Adet daha gönderiyorum.Zamanla ve o sayı-
daki seçtiğiniz konularla ilgili olanları,şiir ve
nesir olarak,kitaplarımdan da seçebilirsiniz.

Şahsınızda,tüm Yönetim Kurulu Üyelerine başarı-
lar diler selâmlarıma sunarım

NOT:

13.Kitabım da
tükendi.

ORHAN GÖKÇE
Orman Yüksek Mühendisi

Elazığ Belediyesi E.Başkanı

İlginize Teşekkür ederiz.
YÖNETİM KURULU

huzurlu bir mola

patile
sınırsız tatlar

www.patile.com.tr

Merkez: Birlik Mahallesi 435. Cadde No:63 Çankaya
Tel: **0.312 496 20 23 - 496 20 24**

Şube: Prof.Dr. Ahmet Taner Kışlalı Mahallesi
2846. Sokak Dora Park Villaları D:2 Çayyolu
Tel: **0.312 240 23 02 - 240 23 04**

ELAZIĞ'A HASRET

Gakgo öskedim dayanamim gelim Mezire'ye
Uğrayıp hasret gidercem Bibiye Diyeze'ye
Hoyratını halayını da çok öskedim
Yıllar varki doy doya seyredip dinlemedim

Nahir vakdi revan oldum tuttum yolunu
Arka goltuktan bir gakgo dürttü golumu
Dedi beg yolculuk nere, dedim ona Mezire'ye
Sordu esas oralımısın? dedim, doğma büyüme

Geceyi geçirdik geh uyku geh horata
Sabah gözümü açtım gelmişik Fırat'a
Kömürhande gün doğdu dağları aştı
Otobos yavaşladı Musa damına yanaştı

Deiler sabah kahvaltısı ihtiyaç mola
İndim kokladım etrafı doya doya
Musa damı dedikleri aynı bir ahır seküsü
Kerpiçten yapmışlar ne boyası var ne süsü

Süyüngü çökmüş Çortun'u dönmüş merteye
Sahibi pala benziyi mert bir erkeğe
İkram etti bize tereyağlı sac ekmeği
Yanında bir üsküre ayran buz gibi etti üreği

Yollandığı yola geldik Yolçatı Hankövüne
Otobusun içi birden döndü düğün evine
Gulağıma sesler geldi yaklaşık şükür Elazığ'a
Bir diyeri söylendi gurban olam toprağına dağına

Göründü kuzeyda Pancarlık bağları Harput Kalesi
Arka sıralardan gelen hazin bir hıçkırık sesi
Döndüm bakdım arkama bir igit yaslanmış cama
Hasret'e dayanamayıp ağlıyor gana gana

Anladım o da benim gibi hasret vatana
bu hasretliğe sebebin canına gurt dadana
Garaja vardım yendim otobostan aşağı
İhvanlar şalvar geymiş sarmış guşağı

Yağızdır merttir şu Elazığ uşağı
Neşeli olunca seplenir şorşordan aşağı
Gakgo ORHAN efkarlanmış Ah der Elaziz
İsmi aziz insanı aziz MAMURATULAZİZ

Orhan ÖNAL

Rahmetle Anıyoruz...
Yayına sunan; Salih ÖZBULUT

Sevim (Anagür) Koyunoğlu

Elazığ Sevdamız

Yazılarımı okuyan, Elazığ sevdalısı bir beyefendi,
"Bizim bu bitmek tükenmek bilmeyen Elazığ sevdamız
Nasıl bir şey?
Anlatılabilir mi?
Yazılabilir mi?" Dedi.

Ben de yüreğime seslendim,
"Doğup büyüdüğüm şehir-i minnetim
Anlatılabilir mi?
Yazılabilir mi?" Dedim.

Labtopun tuşlarında,
Zamanın akışında,
Arkama bakmadan yaşadığım ömrümün
Ardına baktım.
Yarım asır gerilerde, zaman tüneline
Elazığ'da çocukluğumla, ilk gençlik yıllarımla kucaklaştım.

Anımsadım tek tek
Hasretini çektiğim baba ocağımı,
Sırtımı dayadığım iki fedakar insanı, anamı, babamı,
Bitimsiz sandığım sevgi yumağını,
Hayali gözlerimde sisli, kaygısız yıllarımı.

Anımsadım tek tek uzun yıllar ötesini
Elazığ'ın masalsı dünyasını,
Doğal havasını,
Buğday başaklı ekin tarlalarının ışıltılı sarısını,
Feyiz ve bereket diyarı Uluova'sını.

Anımsadım tek tek
Hazar Dağı'nın karını,
Fırat'ın akışını Harput'un yokuşunu,
Semtlerinin, caddelerinin dokusunu,
Gazi caddesini, Saray sinemasını,
İstasyon caddesini, faytonlarını, nal seslerini,
Yıllarımı sıralarında bıraktığım
Atatürk İlk Okulu'nu, Elazığ Lisesi'ni.

Anımsadım tek tek,
Özümü, kültürümü, yaşamın renklerini,
Anacığımın maharetli ellerinde lezzet bulan Elazığ yemeklerini,
Vişne peltasını, peynir helvasını, içli köftesini,
Kilerlerin zenginliğini, bereketini,
Bademini, orciğini, pestilini, armudunu, eriğini,
Sofraların baş tacı tandır ekmeğini.

Anımsadım tek tek
Elazığ'ın özü yaşam üstüne, sözü duygu dolu sesini,
Yöresel şivesini, coşturucu müziğini,
Oyun havalarını, yanık türkülerini, ezgilerini, gazellerini,
Kavalını, davulunu, gırnatasını, uzun havasını,
Halayını, Çayda Çıra'sını.

Anımsadım tek tek
Yığıki'nin bahçelerini,
Dallardan dökülen dut tanelerini,
Mis kokulu Tevrüzü güllerini,
Şorşor Çayı'nı, çeşmelerini, su seslerini,
Kesirik'teki bahçemizin mor menekşelerini,
Tırmadığım ağaç zirvelerini,
Sürsürü'deki bağımızın yeşilliğini,
Teveklere süsleyen üzüm salkımlarının nefasetini.

Anımsadım tek tek,
Elazığ'ın değerlerini,
Edebinin, adabının dilini,
Tok gözlülüğün faziletini,
Sağ elin verdiği, sol elin bilmediği,
Hasetliğin olmadığı komşuluk günlerini,
Babamın, dükkanına gelen müşterisine,
"Ben de yok, komşumda var" dediği insanlık erdemini.

Anımsadım tek tek,
Bizim kuşakların tarihini,
II. Dünya Harbi'ni,
Savaşı izleyen yılları, kıtlığı, yoksulluğu, sefaleti,
Yıkıntıları, harabiyeti,
Çöplüklerden beslenen dünya çocuklarını,
Açlığın kucağındaki bir dünyada
İnsanını doyuran velinimet Elazığ'ın verimini, bereketini.

1988

Anımsadım tek tek
İki liseli genç kızın çıkarsız, beklentisiz,
Kıskançlıktan uzak, saf ve temiz arkadaşlığını,
Dostluğun, doğallığını ve yüceliğini.

Anımsadım tek tek,
İnci taneleri gibi
Düşlerime dökülen Elazığ'lı yıllarımı,
Kah gülümseten, kah ağlatan, Elazığ'la yoğrulmuş anılarımı,
Elazığ'da toprağa verdiğim canlarımı, acılarımı, hasretimi,
Hüzünlerimi, yalnızlığımı, gözyaşlarımı.

İşte! Benden bir parça, yaşantımdan bir kesit,
Tarihten bir yaprak,
Kah yıldızlar kadar uzak,
Kah dilimin ucundaki bir şarkı kadar yakın,
Yüreğimin duygu seli benim Elazığ'im, benim Elazığ sevdam...

Bana, "Elazığ sevdamız anlatılabilir mi?
Yazılabilir mi?"
Diye soran beyefendinin, Elazığ sevgisinin
Kaynaklarını besleyen unsurları bilmiyorum olsam da,
Anlıyorum ki yüreğimizdeki sevda aynı sevda.

HARPUT MÜZİĞİNDE DİVAN MAKAMI

Cahit KOÇ

Elazığ; Halk müziğinde “Divan Makamı” olan, asırlar boyunca Osmanlı döneminin kültür merkezlerinden biri olarak bilinen ve bu konumunu günümüzde de koruyan önemli bir kenttir. Kerkük Divanı ile Urfa Divanı birer şaheserdir. Fakat Harput Divanı; hem güftesi, hem de ezgisi bakımından şaheserden de ötedir, bambaşkadır.

Divan Makamı, rahmetli Atatürk'ümüzün çok sevdiği bir makamdır. 1937 yılında Elazığ'a geldiği zaman, Halk Evi'nde (Şimdiki Öğretmen Evi) onuruna düzenlenen gecede yerel sanatçılarımız tarafından kendisine verilen Harput müziği konserinde Hafız Osman Öge ile Mehmet Akar'ın okudukları Divanı, başını ellerinin arasına alıp, gözlerini kapayarak dinlemiştir. Atatürk Harput müziğini, birinci dünya savaşında kolordu ve ordu komutanlığı sırasında İsmet İnönü ile birlikte Sekrat (Yazıbaşı) Köyü'nde İbrahim Beg'in konağını karargâh olarak kullandığı 1916 yılından beri tanımaktadır. Bu duygulu, nazik ve alçak gönüllü büyük insan; konser bittikten sonra masasından kakarak, sanatçıların yanlarına gidip onları kutlamış ve bu eserlerin bestekârlarının kimler olduklarını sormuştur. Aldığı cevap şudur: “Bilmiyoruz Paşam, bize atalarımızdan kalmıştır”. Bunun üzerine; bu sanatçıların Ankara Radyosu'na gönderilmesi için yetkililere emir vermiştir. Fakat ne yazık ki, kendisinin vefatı nedeniyle bu emri o tarihlerde yerine getirilememiştir.

Yüzyıllar öncesinden beri, şairler tarafından Divan Makamına uygun güfte olabilecek nitelikte çok sayıda “Gazel” yazılıp söylenmiştir. Bunlardan özellikle Fuzulî ve Nedim'e ait “Aruz Vezni” ile yazılmış gazellerin, halk tarafından çok sevilip benimsenmiş olanları, günümüzde de okunmaktadır.

Divan, hem Aruzla hem de Hece Ölçüsünün 6 + 5 kalıbı ile söylenmektedir. Divanlar; Gazel biçiminde yazıldığı gibi, Şarkı, Muhammes, Müseddes ve Musammat biçimlerinde de yazılmıştır. Türk Edebiyatında Divanın, Ayaklı Divan ve Yedekli Divan gibi çeşitlerinin olduğu ve bazı yerlerde buna Müstezad

Divanı denildiği bilinmektedir.

Günümüzdeki bazı yazarlarımız ile bazı Harput Müziği Sanatçılarımız; Harput - Elazığ Müziğindeki Divanın, sözleri genellikle gazellerden seçilen HÜSEYİNİ ve BAYATİ makamlarında okunan ritmik bir HOYRAT olduğunu söylerler. Fakat İshak Sunguroğlu ile Fikret Memişoğlu ise, Divanı ayrı bir makam olarak tanımlarlar. Harput Müziği konusunda çok derin araştırmaları olan ve başta Hafız Osman Öge ile Vasfi Akyol ve Kövenkli Hafız Mustafa Süer gibi Harput Müziğinin son üstatlarından almış oldukları bilgileri bizlere aktaran Sunguroğlu ve Memişoğlu gibi iki Bilge Kişinin yazdıklarını hiç tartışmasız kabul etmemizin daha doğru olacağı kanısındayım.

Ayrıca Elazığ'ın çağdaş şairleri tarafından da “Aruz Vezni” biçiminde yazılmış gazeller bulunmaktadır. Bu çağdaş şairlerimiz; hiç şüphesiz ki, şiirde Aruz Vezni biçiminin son temsilcileridir ve bu bakımdan çok önemlidirler.

Divan, yalnızca Solo şeklinde ve belli bir üslup içinde belirli usullere uyularak aranağmeleriyle birlikte okunur. Bu bakımdan, herkes Divan okuyamaz. Okunuşu (icrası) bakımından da, diğer makamlarda okunan gazellerde olduğu gibi dört aşamalıdır: **Birinci bölüm – (Başlaması)** pes perdeden söylenir. **İkinci bölüm – (Aşması)** üst perdeden söylenir. **Üçüncü bölüm – (Çıkması)** tiz perdeden söylenir. **Dördüncü bölüm – (Yıkması)** veya (Bağlaması) düz perdeden söylenir.

Harput Müziğinde DİVAN Makamından sonra birbirini takiben sırasıyla TECNİS ve NEVRUZ (Karcıgar) Makamları okunur. Fakat bu okunuş sırası kesin kural değildir, sadece ezgiler arasında uyum olması nedeniyle adettir. Bu makamlar arasında TÜRKÜ de okunabildiği gibi, Nevruzdan sonra TATVAN okunması uygundur. Divan okunurken arada CILGALI MAYA veya ELEZBER okunabilir ise de, bence okunmasa daha iyi olur. Çünkü, Divanın bütünlüğü bozulur ve insanı coşturan, gönüllerin

1890'larda Harput Senfoni Orkestrası

derinliklerine işleyen o hoş ve anlamlı güfte-ezgi uyumu bölünerek, dinleyenlerin üzerindeki etkisi azalır. Günümüzde Elazığ'da Divan Makamı denilince ilk akla gelen güfte; iki yüz yıldan beri halk tarafından çok sevilen, en çok okunan ve "HARPUT DİVANI" olarak benimsenen, Bektaşî Dedesi Şair RIFAT DEDE'nin Divan makamında okunan Aruz Vezni ile yazılmış gazelidir. Bu gazelin tam metni ile, Elazığ'ın yetiştirdiği çok değerli çağdaş iki şairimiz tarafından yine Aruz Vezni ile yazılmış gazellerden birer örneğin tam metinlerini genç kuşaklarımızın bilgilerine sunuyorum.

RIFAT DEDE (1807 – 1869)

**Ben şehid-i bâdeyem dostlar demim yâd eyleyin
Türbemi meyhane, enkaziyle bünyâd eyleyin**

*Gasl olunmaz ma ile gerçi şehidan-ı vegâ
Yıkayın meyle beni bir mezhep icâd eyleyin*

**Kabrime kandil için bir köhne sağar vakfeyleyin
Şule-i nar-ı arakle ruhumu şâd eyleyin**

*Türbedâr olsun bana bir rind-i meyhâr-ı garip
Nezr-i sarhoşân ile ol pâyre imdâd eyleyin*

**Neyle, meyle bir alay mahbûb ile her dem gelin
Bezm-i cem âyînini kabrimde mutad eyleyin**

*Her gelen mestan ü rindan iyse gelsin türbeme
Gelmesin sôfi yü zâhid tard ü ib'ad eyleyin*

**Mest eder hûy-i türâb-ı meşhedim bu âlemi
Bâde-nûşânı bu nev neşveyle irşâd eyleyin**

*Yadigâr olsun bu nazmım evliyâ-yı sagere
Pera uçup gitti RIFAT, ardınca feryâd eyleyin*

BEDRİ (KULU) ÇARSANCAKLI (1888 – 1972)

Görse bir hasretle gönlüm, şâd ü handân olduğum,
Kim bilirdi fitraten böyle suhendân olduğun,

*Eyledin peymâne-i aşk ile teşhîr kalbimi,
Gel leyâl-i gâmda hâlim, gör ne gaddâr olduğun.*

Hangi dilberdir vefâ hissiyle yanmış âşıka,
Ehl-i sevâdâ söylesin, Yârin fattân olduğun.

*Bezme gel dönsün hemen zevkle gül renk bâdeler,
Söylesin erbab-ı aşk, böyle kaddardan olduğun.*

Görmemiştir kimseler böyle hicrân BEDRİ ya,
Kâfi ey Yâr, bâis-i hüzn ü felâket olduğun.

FİKRET MEMİŞOĞLU (1915 - 1968)

*Bezme gel sâki, dost için kurulsun dîvânımız
Şam'alar yansın, donansın, supha dek ayvânımız*

Harput âhengiyle ağlar, vecde gelmiş rûhlar
Evliyâ burcunda titrer, ses duyup vicdânımız

*Nâğmemiz bir gün bizim de yükselir tâ arşa dek
Yerde kalmaz âhimiz, feryâdımız, efgânımız*

Mâverâden ses verir, demsâz olup, erbâb-ı aşk
Sazlar âvazlardan meşk alır, irfânımız

*Müjdeler olsun hârâbat ehlinin ervâhına
Meşreb-i peymânenin ahdindedir peymânımız*

Korkumuz yok zâhininden, dînimiz dostânedir
Câm-ı Cem devrindeyiz mestânedir, îmânımız

*Sâkiyâ kâm alsın âşıklar felekden bir gece
Bâde sun, dönsün kadehler, durmasın devrânımız*

Yaar, bir ruh-i revandır, can verir ölmüşlere
Eylesin teşrîf o şûh olsun "müşerref" cânımız

*Geh şerâb ü geh itâbindan sunar (FİKRET) o şûh
Râziyız, hem derdimizdir yâr, hem dermânımız*

Aslında Harput Müziği hakkında yazmak bana düşmez. Bu yazıyı Elazığ'ımızın çok değerli müzik ustalarından beklerdim. Fakat "Hiç yazmamaktan daha iyidir" düşüncesiyle ve genç kuşaklarımıza tanıtılmasının bizler için zorunlu bir görev olduğunun bilinciyle bir başlangıç yapmak amacıyla yazmaya karar verdim. Derin bilgimin olmadığı bir konuda hatalı yazmama konusunda elimden geldiğince titiz davrandım. Yine de mutlaka hatalarım vardır. Divanı katledip, gençlerimize yanlış bilgi vermek durumuna düşmek istemem. Hatalarım varsa düzeltmelerini, Harput Müziği konusundaki tüm bildiklerini Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Dergisi'nde yazıya dökmelerini ve başlattığım eylemi, değerli üstatlarımızın diğer makamlarla ilgili daha teknik bilgiler içerecek biçimdeki yazılarıyla devam ettirmelerini onlardan rica ediyorum.

Bu arada dikkatimi çeken bir konuyu, siz değerli okuyucularımızla paylaşmak istiyorum. "Harput Divanı" olarak benimsenebilecek çağdaş yerel şairlerimizin yukarıda örneklerini sunduğum gazel tarzında çok güzel şiirleri olmasına rağmen, günümüzden iki yüzyıl önce yazılmış olan Rifat Dede'nin bu gazelinin, dindar Harput halkı tarafından daha fazla sevilip kabul görmesinin bir açıklaması olsa gerek. İlk akla gelen, çağdaş şairlerimizin güftelerinin Elazığ Halkına yeterince tanıtılmamış olmasıdır. Sonuç olarak, bu konu hakkında şöyle düşünmek doğru olur sanıyorum: "Harput halkı dindardır, fakat tutucu değildir." Ne dersiniz?

K A Y N A K :

1. İSHAK SUNGUROĞLU :

Harput Yollarında 3. Cilt, Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Yayınları No: 2

2. FİKRET MEMİŞOĞLU :

Harput Âhengi, Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Yayınları No: 1

3. FİKRET MEMİŞOĞLU :

Harput Divanı, Elazığ Kültür Derneği Yayınları No: 1

4. T.C. ELAZIĞ VALİLİĞİ :

Notalarla Harput Musikisi, Cilt – 1, Kaynağından

Harput – (Elazığ Müziği), Elazığ 1999

5. CAHİT KOÇ :

Kulu Alp (Kulu Ağa) ve Çarsancak Ailesi, Ankara 2013

TECNİSLER :

**Ağa yollum sen bu elden gideli
Ağlamağhdan gözüm yaşı sel olmuş
Ah-ü vahla çahil ömrüm çürümüş
Her anım gün, her günüm bir yıl olmuş**

Coşkun sular gibi gönlüm taşalı
Hasretinle garlı dağlar aşalı
Ey sevdiğim! Senden ayrı düşeli
Söyleyemem tuti dilim lal olmuş

**Humar gözlüm! Senden ayrı düşeli
Düşünürüm, başdan aklım zay olmuş
Felek gırmış ganadımı golumu
Gamlı göynüm Gaf Dağı'na tay olmuş**

Eller güler, benim bağıttım garada
Yığhılaydı olan dağlar arada
Goydun beni melül mahzun burada
Sensiz halım bayguşlara dal olmuş

**Muratsızım ben muradın görmedim
Bağman olup gonca gülün dermedim
Gamdan başga bir sefâsın sürmedim
Gözlerimden gan yaş ağhmış çay olmuş**

Yeter oldu dolandırdın sen beni
Demesinler sana, yalan dolan yâr
Yüz gösterip gız gandırdın sen beni
Getme, di gel, beni benden alan yâr

**Her seher her sabah gölgeler yerde
Mor sümbül zülüfler gül yüzde perde
Aşğından düşmüşüm amansız derde
Derdimin dermanı olan yâr nerde?**

Ben seni severim bir nice yıldır
Sen beni unuttun bu nasıl haldir?
Yanağın etrafı gırmızı güldür
Dibine tökülen harı olam ben

**Nice bir bekleyem köşe başını
Evirip çevirme hilâl gaşını
Bağrıma basmışım hasret daşını
Rahme gel sevdiğim etdiğin yeter**

Bilmem hayal kimi, yoğhsa düş kimi
Geldi geçdi buradan garip guş kimi
Ben dolu içdim, yâr sarğhoş kimi
Başını bağrıma basam uyudam

HARPUTLU ŞAİR TABİB GENERAL MÜSLİM GÜR

Dr. M.Naci ONUR

Harput'ta şiir geleneğinin başlangıcını 1563-1663 yılları arasında yaşayan Elazığ'ın Akçakiraz(Perçenç) köyünde doğmuş olan Hasan Burhaneddin-i Cihangiri'ye dayandırıyoruz. Bizim bulabildiğimiz en eski Harputlu Divan şairi bu şahsiyet. Cihangiri, şiirinin bir yerinde şöyle diyor:

*“ Kebab oldum yar aşkına kavruldum
Harman oldum yar uğruna savruldum
Ben ki bu cihanda senden ayrıldım
Daha can gezdirmem, can neme gerek”*

O tarihten günümüze Divan tarzında şiirler vücuda getiren Harputlu şairlerin sayısının 50'ye yakın olduğunu tesbit edebiliyoruz.

Yine 1802 doğumlu Rahmi-i Harputi, Kanbalak-zade Hazmi, Hacı Hayri, Mustafa Sabri, Nüzhet Dede, Çeribaşı-zade Ali ve Asım Efendiler, Fikret Memişoğlu, Hüsamettin Septioğlu, Ali Sancakoğlu, Prof.Dr. Süleyman Ateş, Orhan Koloğlu, Hafız Osman Öge, Abdullah Nazırlı, İlyas Kayaokay ve bunun gibi onlarca Harputlu şair, Divan şiir geleneğini devam ettirmiş ve ettirmektedir.

İşte bu şairlerden biri de Elazığ'ın Kesrik köyü, bugünkü ismiyle Kızılay mahallesinde 1900 lü yıllarda doğan Müslim Gür Paşa'dır.

Rahmetli İshak Sunguroğlu, Elaziz İdadi Mektebinde okurken, Müslim Gür'ün ağabeyi Yusuf'la arkadaşlık kurmuş, ancak kendisiyle 1920 yılında Elazığ'da kurulan Spor Klubünde tanışma fırsatı bulduğunu hatıratında belirtmektedir.

Müslim Gür, sabah erken saatlerde başlayan sportif faaliyetlere Kesrik'ten yaya olarak gelip iştirak etmekteymiş. İshak Sunguroğlu, aradan kırk yıl geçtikten sonra, yani 1960 yılında yine Müslim Gür ile İstanbul'da öğrenci olarak değil, Haydarpaşa Askeri Hastanesinin baştabibi General olarak karşılaşmış, iki dost çok samimi bir şekilde hasret gidermişlerdir. Sunguroğlu onunla ilgili hatıratında şöyle diyor.

“ Bir dost olarak sohbet edip eski günleri anarken; onun bilgide, fazilette, şiirde ne kadar ilerlediğini görerek haz duyuyor, ufak defterine yazdığı şiirleri tevazuyla okurken de eski Harput şairlerini görür ve dinler gibi oluyorum.”

Müslim Gür Paşa'nın Harput'u son ziyareti münasebetiyle kaleme aldığı ve İstanbul'da yayınlanan Kürsübaşı Dergisinde çıkan şiirini buraya alalım.

ZAVALLI HARPUT

(Son ziyaretim münasebetiyle)

Failatün / Failatün / Failatün / Failün

Bir ufuk mamurelerle gaşy ederken herkesi
Gelmede viranelerden ünlü mazinin sesi
Hangi bedbaht bedduanın beklenilmez sillesi
Ağlarım ah eyledikçe Harput'un şu haline
Kahramanlar türbesiyle süslemişken bahtını
Şimdi baykuşlar çevirmiş her taraftan tahtını
Bir ilim maziye göçmüş dinleyen yok ahdini
Bekliyor taşlarla topraklar bu neslin cehdini
Ağlarım ah eyledikçe Harput'un şu haline

Yükselirken güllerin üstünde bülbül sesleri
Bir dikenlik sızlatır şimdi gezen bi-kesleri
Nerde kaldı ta uzaktan parlayan can-fesleri
Ey gönül sen de bu gün söyletme eski hisleri
Ağlarım ah eyledikçe Harput'un şu haline

Çeşmeler feryad eder aktıkça eski haline
Yok yere kıymış felek binlerce servi dalına
Kimse sahip çıkmamış heyhat erenler malına
Kim sebep oldu acep bu bahtsızın ihmeline
Ağlarım ah eyledikçe Harput'un şu haline

Müslim Gür'ün şiirlerinin fazla olduğunu tahmin ediyoruz , ancak elde ettiğimiz şiirlerin ekseriyetinin Mevlana Hazretleri ve Mevlevilik üzerine yazılmış olduğu dikkatimizi çekti.Kendisinin gönül ehli, iyiliksever,düşünce sahibi ve İslami kaidelere bağlı bir şahsiyet olduğu kaynaklarda bahsedilmektedir. Bunun yanı sıra Ziya Çarsancaklı büyüğümüzden naklen dinlediğim bir olayı da burada belirtirsem, konuyu biraz daha aydınlatmış olurum.

Müslim Paşa, bir gece rüyasında bir kolunda Harputlu Hacı Tefik Efendi, bir kolunda da Mevlana Celaleddin-i Rumi Hazretleri olduğu halde, sabaha kadar “hu” deyip dönerek zikrederler. Paşa, sabaha yakın uyandığında ter içindedir. O heyecanla ve ilhamla kalem kağıda sarılıp “Mevlevi” başlıklı şiiri yazar. Daha sonraki günlerde Konya’ya giderek Mevlana’yı anma gecesinde bu şiiri bizzat okur.

MEVLEVİ

(Mevlana Hazretlerinin mübarek ruhlarına ithaf)
Feilatün/ Feilatün / Feilatün / Feilün

Görerek alemleri tesbih ile girmiş vecde
Duyarak nağme-i lahuti ezelden neyde
Uyarak gönlünün ahengine eyler hande
Coşarak aşk ile ruhu duramaz ol tende
Mevlevi, peyk olur Allah diyerek her yerde

Şu fesat aleminin cilvelerinden beriyiz
Unutulsak ne çıkar çünkü erenler eriyiz
Bırakılmaz yolumuz, halka-yı aşkın seriyiz
Taşarız hu diyerek, bahr-ı ezel kevseriyiz
Mevlevi, peyk olur Allah diyerek her yerde

Döneriz şems-i cihanın alevinde yanarak
Döneriz pirimizi şevk ü tarabla anarak
Döneriz gök yüzünü kible-i irfan sanarak
Döneriz aşk-ı İlahi ile ancak kanarak
Mevlevi, peyk olur Allah diyerek her yerde

Dönelim kalbimizi sağlayarak gel dönelim
Dönelim yare gönül bağlayarak gel dönelim
Dönelim hasret ile ağlayarak gel dönelim
Dönelim arşa kadar çağlayarak gel dönelim
Mevlevi, peyk olur Allah diyerek her yerde

(Harputlu Dr.General Müslim GÜR
İst.Haydarpaşa As.Has.Başhekimisi 1959)

Şiirlerinin bir kısmının Mevlana konulu olması, onun Mevlevi olduğu kanaatini güçlendirmektedir.Yukarıdaki şiirden başka yine Mevlana Celaleddin-i Rumi ile ilgili aşağıda, şiirinden aldığımız bazı mısralarda Mevleviliğe ait fikirlerini, hayranlığını ve ona bağlılığını ifade eder.

NAY-I MEVLANA’YI DİNLE

Failatün / Failatün / Failatün/ Failün

Görmek istersen eğer esrar-ı Hak’tan bir eser
Masivaya aldanıp kaptırma gönlün ser-be-ser
Düşmesin sahillere derya-yı vahdetden o ser
Yarelenmiş kalbine aşk-ı Hüda bir gün eser
Nay-ı Mevlana’yı dinle gir bizimle halkaya

Bir devirdir fırsatı elden kaçırma fikre gel
Benliğin davasını gütme tevazu içre gel
Seyredip pervanelerden ibret al da zikre gel
Hasılı bel bağlama fani cihana titre gel
Nay-ı Mevlana’yı dinle gir bizimle halkaya

Mevleviliği ön planda tuttuğunun bir işareti sayılan ve sema yapan Mevlevilerin ruh halini terennüm eden Müslim Gür Paşa, yazdığı şu şiirinin mısralarında, tamamen Mevlevi dergahının bir parçası olduğunu, Mevlevi şairler sınıfına dahil olduğunu ve bu aşk ile yanıp tutuştuğunu ifade eder.

MEVLANA’YA MERSİYE

1988 Mefailün/ Mefailün/ Mefailün/ Mefailün

Neden mest olmuşum bilmem sebebsiz böyle avare
Neden yanmış tutuşmuş bağrımın her yanı bi-çare
Neden bi-kes gönül feryad eder daldıkça esrare
Gözükmez oldu hala bizlere ol ruy-ı meh-pare
Perişan olmadan varmaz dil-i aşık reh-i yare

Dönerken cümle alem Mevlevi bir lahza ah eyler
Alıp pirinden ilhamı ezelden intibah eyler
Açıp ol damen-i pakin döner seyr-i ilah olmuş
Yanıp aşkıyla Mevla’nın coşarken ah ü vah eyler
Perişan olmadan varmaz dil-i aşık reh-i yare

Asılsız Ermeni İddiaları

Sevim (Anagür) Koyunoğlu

Son yıllarda bir bilgi kirliliği deryasının içinde olduğumuz ve başta internet sayfalarında olmak üzere ülkemizi ve bölgeyi dinsel ve etnik ayrışimlarla parçalamaya yönelik yayınların arttığı gerçeği ile karşı karşıyayız.

Yıllar önce bir konferansta rastladığım genç bir akademisyen, “Elazıglıların çoğu Ermeni asıllıdır.” demişti. İki yıl önce de Elazıglı olduğunu söyleyen bir zat, Tuncelilerin Ermeni olduklarını iddia etmişti.

Elbette ki bu iddiaları inandırıcılıktan uzak, bölücü söylemler olarak algıladım, itibar etmedim.

Ne var ki son yıllarda bir bilgi kirliliği deryasının içinde olduğumuz ve başta internet sayfalarında olmak üzere ülkemizi ve bölgeyi dinsel ve etnik ayrışimlarla parçalamaya yönelik yayınların arttığı gerçeği ile karşı karşıyayız. Öncelikle belirtmeliyim ki tarihi olayların gerçekliği belgelere dayanmalıdır. Üstelik belge dahi tek başına yeterli değildir. Tarih çalışmalarında sağlam metodolojiye, ön yargısız, yansız ve kasıtsız yaklaşıma, derin tarih bilgisine, güvenli belge ve bilgilere ulaşabilme imkanlarına ve araştırma bilgi ve yetisine ihtiyaç vardır. Bu doğrultuda söz konusu iddiaların yanıtlarını güvenilir kaynaklardan araştırarak siz değerli okurlarla paylaşmak istedim.

İşte Elazığ'ın (Harput-Elaziz) geçirdiği tarihi evreler:

Harput ve yöresinin ilk sakinleri Hurrilerdir. Egemenlikleri M.Ö XIII. Yüzyıla kadar sürer. Yöreye, Hurrilerden sonra Etiler, Asurlular, Urartular, Medler, Persler, Seleküsler, Partlar, Sasaniler hakim olur. Ancak M.Ö 580-535 yıllarında Harput, Doğu Anadolu'da kurulan Ermeni Krallığı'nın egemenliğine girer. Daha sonra Harput'un da içinde olduğu bölge Romalıların ve ardından Bizanslıların eline geçer. Bölge her ne kadar Romalıların ve daha sonra Bizanslıların hakimiyetinde olsa da Türk kavimlerinin Anadolu'ya gelişleri İslamiyet'ten yani 7. Yüzyıldan önce başlar, Abbasiler döneminde de devam eder. M.S 10. yüzyılla birlikte Orta Asya bozkırlarından başlayan Türk boylarının akını bir taraftan Orta Avrupa platolarına diğer taraftan Anadolu topraklarına uzanır. Selçuklu Devleti döneminde özellikle Dicle ve Fırat havzalarına yönelen akınlar süreklilik kazanır. 1069'la birlikte Türk akınları Anadolu içlerine doğru yayılır. Harput'a Türk kavimlerinin yerleşmesi ve fethi Alpaslan'ın komutanlarından Çubuk Bey tarafından gerçekleştirilir. Harput'a yerleşen Türk kavimlerinin Müslümanlığı kabulleri de bu döneme rastlar. 1248'le birlikte Anadolu'ya Moğol akınları başlar. Selçukluların son dönemlerinde Harput'a Dulkadir Oğulları, ardından Akkoyunlular ve nihayet 1515'te Yavuz Sultan Selim zamanında Osmanlı Devleti egemen olur.

Görülüyor ki Harput sahnesinde Ermenilerin ortaya çıkışına sadece M.Ö 580-535 tarihleri arasındaki kısa dönemde rastlanır. O tarihten sonra yöre Ermenileri, bölgeyi ele geçiren İranilerin, Partların, Arapların, Romalıların, Bizanslıların, Selçukluların ve Osmanlı Devleti'nin egemenliğinde varlıklarını azınlık olarak sürdürürler.

Tarih boyunca farklı dinsel, kültürel ve sosyal kimliklerin bir arada yaşadığı Harput'ta Türk kavimlerinin gelişleriyle birlikte her zaman Türk-Müslüman halk çoğunlukta olmuştur.

Dersim, tarih boyunca, geçit vermeyen dağlık coğrafyası, feodal yapısı, ekilebilir arazinin yetersizliği, yaşanan ağır koşullar, yoksulluk ve halkın çoğunluğunun Alevi olması nedenleriyle dış güçlerin harlı emellerinin hedefinde olmaktan kurtulamamıştır.

Tunceli'nin (Dersim) geçirdiği tarihi evreler:

Dersim, çok eski devirlerden beri bir iskan merkezi olmakla birlikte bilinen tarihi Sümerlerle başlar. Hitit, Asur, Med, Pers ve Makedonyalılar ile Orta Asya kökenli Partların bir dizi hakimiyet mücadelesine sahne olur, daha sonra Romalıların ardından Bizanslıların hakimiyetine girer. Dersim aşılması güç dağlar ve nehirlerle çevrili bir kale gibidir. Bu nedenle Araplar Dersim'e giremez, hakimiyet kuramazlar. Ardından Anadolu'ya Selçuklu Türklerinin akınları başlar. Maceralarını Horasan üzerinden sürdürerek Alevi inancını benimseyen bir grup Oğuz Türklerine mensup Türk aşiretleri ve Türk boyları Dersim'e yerleşirler. 1071 Malazgirt savaşından sonra Türkmen akınları devam eder. Ardından bölge Moğol istilasına uğrar. Dersim, Moğolların çekilmesinden sonra Akkoyunluların hakimiyetine girer. Ancak 1473'te Fatih Sultan Mehmet'in Uzun Hasan'ı mağlup etmesiyle Akkoyunlular dağılır, ancak çevre illerden gelen Akkoyunluların bir kısmı Dersim'e sığınır. Ardından Şah İsmail, doğu illerinde Alevi Dersim Aşiretlerini yanına çekmeye çalışır. 1514'te Yavuz Sultan Selim Çaldıran zaferiyle Şah İsmail'i yener, ona yardım edenleri cezalandırır. Bu bağlamda canlarını kurtaran farklı etnik, dinsel kimlikler Dersim'e sığınır. O günden sonra Dersim, merkezi otoriteye karşı potansiyel bazen de çıkan isyanlarla aktif tehdit oluşturmaya başlar.

Dersim sancağı, Osmanlı döneminde birkaç kez olmak üzere son olarak 1879 yılında Elaziz

Vilayetine bağlanmış, bu durum 1936 yılına kadar sürmüştür. Tarih boyunca ve özellikle Selçuklulardan sonra akın akın Anadolu'ya gelen Türk kavimlerinden bir kısmı Harput'a yerleştiği gibi bir kısmı da Dersim'e yerleşmiştir. Dersim'de Ermeni hakimiyeti hiç olmadığı gibi Ermeni varlığından da o tarihe kadar söz edilmemektedir. Dersim Aşiretleri Orta Asya bozkırlarından akıp, Horasan üzerinden gelerek Dersim'e yerleşen, Türkçeleri zaman içinde Farsça ve diğer yöre dillerinden etkilenecek değişime uğrayan Türk kavimleridir. Örneğin İzol aşiretinin adı, öncülük aşiret olduğu için, "Önde git, bize yol göster" anlamında öz Türkçe olan, "iz ol" kelimesinden gelmektedir. Aynı şekilde kültürlerine de pek çok Orta Asya kaynaklı ritüeller hakimdir. 20. Yüzyıl ortalarına kadar Dersim'de kullanılan tüm isimler Anadolu'da kullanılan Türk-Müslüman isimleridir. Dersim halkı Müslümandır, aşiretlerin çoğu Alevi mezhebine mensuptur. Ancak tarihi verilerden anlaşıldığı üzere her devirde otoriteden kaçan farklı etnik ve dinsel gruplar, Dersim'in geçit vermez dağlarına sığınarak, Dersim'de kalıcı olmuşlardır. Bunlar arasında Ermeniler de yer almıştır.

Dersim, tarih boyunca, geçit vermeyen dağlık coğrafyası, feodal yapısı, ekilebilir arazinin yetersizliği, yaşanan ağır koşullar, yoksulluk ve halkın çoğunluğunun Alevi olması nedenleriyle dış güçlerin harlı emellerinin hedefinde olmaktan kurtulamamıştır. Doğu Anadolu üzerindeki İngiliz-Rus rekabetinde amaçlı olarak kullanılmıştır. Özellikle dinsel ve etnik yaklaşımlarla yöre hakkında bir takım yönlendirici raporlar hazırlanmış, aşiret reislerine vaatlerde bulunmuş, halk kışkırtılmıştır. Misyonerler gönderilerek, halkın inancını kendi emelleri yönünde cahilce ve bilgisizce yorumlayan asılsız iddialarla dolu raporlar hazırlanmıştır. Aslında dış güçlerin amaçları Ermenilerin nüfus ve toprak arayışlarına yönelik inceleme ve saptamalar yapmaktır. Örneğin, İngiliz Henry H. Riggs 1911'de Elaziz'e gelerek, Dersim'i dolaşmış, "Dersim Kültürünün Dini" başlıklı bir rapor hazırlamıştır. Bir takım ırkçı ve inanç kimlikli, ayrımcı ve önyargılarla yazılan raporda, baştan sona yanlış ve kasıtlı saptamalar yer almaktadır. Öyle ki bir süre Dersim'de hakimiyet kuran Türk kavimleri Akkoyunlular ve Karakoyunlular'ın kutsal saydıkları koç başlı ve koç resimli mezar taşları, İsa Peygamber'in, "The lamb" yani "kuzu" lakabıyla

Böylesine kırılğan ve duyarlılık gerektiren bir konuda, bin yıllar boyu yaşanmış kültür birliğini göz ardı ederek, nefret tohumları ekmeye yönelik, gerçekte ilgisi olmayan iddiaların, ülkemizin çıkarları bağlamında meşru ve haklı nedenleri olduğu söylenemez!

ilişkilendirilerek Dersimlilerin Hıristiyan oldukları iddia edilmiştir.

Ayrıca 1877-78 Osmanlı Rus Harbi sırasında Rusya, İngiltere, Fransa ve ABD'nin bölgede yaptıkları araştırmalar, 1907 isyanı üzerine Amerikan elçisi tarafından hazırlanan rapor, İngiliz Yüzbaşı, L.M. Seel'in yöreye yaptığı seyahat ve yazdığı yazılar, 1856'dan sonra misyonerlerin Harput'a gelişi ve açılan Amerikan, Fransız ve Alman okulları hepsi dış güçlerin çıkarlarına ve emellerine hizmet eden uygulamalar ve yayınlardır.

Kısaca ülkemiz coğrafyasında tarihi gerçekleri saptırarak, etnik ve mezhep temelli ayrıştırıcı, parçalayıcı, bölücü ve asılsız iddiaların dış güçlerin amaçlarına ve harlı emellerine hizmet etmekten öte bir yararı olmadığı aşikardır. Böylesine kırılğan ve

duyarlılık gerektiren bir konuda, bin yıllar boyu yaşanmış toprak - tarih - kader - ülkü ve kültür birliğini göz ardı ederek, düşmanlık ve nefret tohumları ekmeye yönelik, hasta fikirli, asılsız ve gerçekte ilgisi olmayan iddiaların, ülkemizin ve yörenin üstün çıkarları bağlamında meşru ve haklı nedenleri olduğu söylenemez! Bu iddiaları kendi vatandaşlarımız yapınca durum daha da vahimdir. Bir gün mutlaka vicdanları onları yargılayacaktır. Zira bunlar akıl dışı, cüretkar ve tehlikeli iddialardır!

Yararlanılan kaynaklar:

- . Tarihçi, Kd. Albay Dr. Suat Akgül, *Amerikan ve İngiliz Raporları Işığında Dersim*.
- . Nurettin Ardıçoğlu, *Harput Tarihi*.
- . İshak Sunguroğlu, *Harput Yollarında*.
- . *Türk Ansiklopedisi*.
- . Vecihi Timuroğlu, *Dersim Tarihi*
- . Ali Kaya, *Başlangıcından Günümüze Dersim Tarihi*.
- . <http://www.youtube.com>. *Türk Tarih Kurumu Eski Başkanı Prof.Dr. Yusuf Halaçoğlu, "Tunceli Türkmen Şehridir. Tunceli Aşiretleri Türkmen'dir" konulu konuşma*.

HADİ HARPUTA GİDEK

İshak Rafet Akeralp

Yağız atı bağladım tarladaki gazzuğa
Toplanın çağalarım hep gidek Elaziğ'a
Tefo, İbo, gakkom gil, Mamoş'u al sende gel
Dipsiz gölle Şorşor'un arasındaki bağa.

Çayırılığa yığılın, Tut dibinde çoç edek
Hasavana dökülen tutları hap hap edek
Domatesnen, balcanı doğramıştım güvece
Bişsin o'nu da yiyek . sona Harput'a gidek.

Yarı çavuş suyunda her derde şifa vardır.
Papur yolundan gidek, it yokuşu çok dardır.
Arap baba, Fetahmet gezek, ziyaret edek,
Dönek sarahatun'da Tanrıya secde edek.

Bi maya söle gakkış, duysun galalı İbo,
Belki de duyar kore'nin oğlu Mamo.
Gümüş köstek tahalım Zoronun hançerine
Gürün şalı kuşağın sohsun ara yerine

Derler ki, Çoh güzelmiş Harput'ta iri Güllü,
Cimşit hamamındaki peştimalı püsküllü.
Nesibe'nen, Fide'ydi, Çatalkaya dilberi,
Onlara ne türküler söylemiş Hafız Nuri.

Gala'dan yenek yayan, dayan üregim dayan
Saray bahçalarında cebimiz dolsun payam.
Hadı durmayın gezek Hüsenik, Mornik'te
Nahna yemek istersez oturahğ Kesirik'de.

Tut'un gıkgılığında çullu garga piniği,
Yımirtasını gapmış gomşu itin enüğü.
Dedim,"Külbe vuram ben o'nun kel başına"
Nedem anam acidım, Kıyamadım yaşına(!)

Bi zaman Mezire'de vermişlerdi el ele
Arpacı, Hacı Baloş, Hacı Serçe, Şedele,
Babuş gilin Misdafa, Hacı Kaya, Kışoğlu,
Vezir gibi gezerdi Asım Çöteliolu.

Atımın eğerine işletirim al çuha
Çarşı iti gillerin Esmeye "baba çıha"
Bi nazar etse çatlar gavurma çinileri,
Ondan gorhar, gaçardı dere hamam cinleri.

Çohdandır ayrılmışım eşimden, yoldaşımdan.
Master dağı benmiyim duman gahmaz başımdan?
Gurut'tan Kellecoş yap kortik çanağa doldur,
Hasretle gaşuhğıyahğ tatlı Harput aşından.

Kör ola gambur felek, zehir gattı aşıma.
Ayırdı melmeketten, torpahğ ola başına...
Emoş bibi'ye sordum ; "Ösgedin mi Harput'u?"
Dedi, "ben gurban olam torpağına daşına."

Yerik gibi istedi,goruh ğ helvası canım...
Onu çohğ hoş yapardıPerçençli Hayriye hanım.
İshak der ki; "yurdumun hasretinen coştum ben,
Şu anda hançer vursan ahmaz bi damla ganım."

1988

HARPUTA GİDEK NEDEK

Şeref TAN

Yağız atı sal dayı, tarladaki gazuhdan
Esgi dadlar yoh olmuş sevgili Elazığ'dan.
Tefo, İbo Gakgom'gil hepsi hatıra oldu
Bülbül sesi kesildi Şorşordaki o bağdan.

Çayırılığa yığılan, çoç eden biz degülük.
Hasavandaki tut-u hap eden biz degülük.
Domatesnen-Balcanın dadı, duzu galmamış
Güveç yeyip Harput'a giden de biz degülük.

Yarıçavuş suyu'nun yalavuz adı kalmış.
Harput ververan olmuş oncaki yadı galmış.
Arap baba, Feth-Ahmet hepsi bize darılmış
Sarahatun boşalmış "Allah" feryadı kalmış.

Maya diyen, yır söliyen galdı miki yav gakgo?
Fidoş nerde, Ünese nerde, nerede defci Şafo?
Zoro'nun hançerine gümüş köstek ne lazım...
Bi dömbek alahğ çalsın bize Köğenk'li Tefo.

İri Güllü güzelmiş velakin biz görmedik.
Cimşit hamam'ındaki sefayı... Biz sürmedik.
Bi zaman Nesibe'miş, Çatalgaya dilberi
Bize Müsebiye'nin bile değmedi eli.

Şimdikiler, galeyeye teleferik kuracak.
Cepler payam yerine ceviz, orcik dolacak.
Kesrik'in nahnalari çimentonun tozundan
Su degince nerdesse beton olup donacak.

Tut'un gılgılığında şimdi kelkerkezler var.
Komşu itin enüğü böyüdü... oldu zağar.
Külbe vurmak mümkün mü o'nun kel gafasına?
Küçükken acımıştık şimdi o, bizi boğar.

Mezirede el ele veren yaren kalmamış
Hacı Serçe , Arpacı, Şedele, Hacı Baloş.
Kıçoğlu, Hacı Kaya, Asım Çötelioglu
Kubbe de bir hoş sedabir hoş hatıra kalmış...

At mı kaldı eğerine al çuha işletecek?
Topal eşşek bile yok Mezire'ye gidecek.
Çarşı iti gillerin Esmeye, etse de Nazar
İpibillah, sivri küllah, ne me nazar değicek.

Bahanda bi haber sal bulursan kellecoşu.
Tut ununu, gurudu, tarhana , kenger aşu.
Bunbarı, gaburğa yı, gakırdağı, kelleyi
Unuttuk bunun gibi daha birçok yemeği.

Bizde kambur felekten almışız nasibimiz
Bir zamanlar ne idik, düşün ki, şimdi neyiz?
Sıla hasreti kalpte sancı gibi gezse de
Derviş misali döner, ebedi gurbetteyiz.

Lolon yem dayı senin, destanın çoh hoş olmuş.
Ondörtlü'nün Uku'un elinde bade dolmuş,
Düğünlerin şenliği More kızı hanı ya?
Onlarda gül misali bi açılmış, bi solmuş.

Südlü tandır ekmeğine, bende yerik yeridim.
Acarap'ın şiiirini okudukça eridim.
Perçenç'li Hayriye diyeze, duydum kofik doldurmuş,
Yanında goruh helvası varmış etli tiridin.

Şeref'in haddi değıl İsak Beg'le yarışmak.
Bizimkisi yalavuz bi kaç benzetme yapmak.
Rahmi-i Harput-i'nin torunuyla çömeliş
Benim gibi çömeze, caiz mi aşuhğ atmak...

Vedat KENT

OSMANLININ EMANETLERİ: **BALKAN GÖÇMENİ ELAZIĞLILAR**

bu akımların kuvvetlenmesine zemin hazırlamıştır. Yüzyıllarca Osmanlı sancağı altında olan bir çok millet, özellikle Rusya ve İngiltere gibi bazı ülkelerin destekleriyle bağımsızlık mücadelesine girişmiş, Balkanlarda Osmanlı'ya karşı isyan etmişlerdi. Bulgar, Yunan ve Sırp çeteler bu isyan hareketinde başı çekmişler, Rusya'dan aldıkları askeri ve siyasi güçle de bölgede yüzyıllarca beraber yaşadıkları Türklere karşı katliamlara,

Üç kıtaya hükmeden Osmanlı İmparatorluğu 19 yüzyıl ile birlikte iç ve dış etkenler nedeniyle dağılma sürecine girmişti. 19. yüzyıl başlarında artan etnik ayrımcılık akımları Avrupa'nın bir çok bölgesinde olduğu gibi, Balkanlar'da da kendisini hissettirmişti. Osmanlı İmparatorluğu'nun zayıflayan ekonomik, askeri ve siyasi gücü de

tecavüzlere ve tedhiş hareketlerine girişmişlerdi. İşte bu dönemden başlayarak, Cumhuriyetin kuruluşundan itibaren de devam eden Balkan Türklerinin Anadolu'ya göçü trajedisi tarih sahnesinde yerini almıştır. Türklerin, Balkanlardan Anadolu'ya doğru yönelen göçleri, önce gönüllü olarak sonra da devletlerarası antlaşmalar sonu-

cu gerçekleşmiştir. Mübadele sonucunda yani Yunanistan ile Türkiye arasında yapılan antlaşmalar gereği karşılıklı göç sonucunda gelenler, o dönemlerde Türklerin Balkanlardan Anadolu'ya geçişinin son halkasını oluşturmuştur.

Balkanlardan Anadolu'ya göç eden Türklerin büyük bir kısmı Trakya'daki illerin yanı sıra Bursa - Balıkesir - Adapazarı - Kocaeli gibi Marmara bölgesindeki illere yerleştirilirken, bir kısmı da Anadolu'nun çeşitli illerinde iskan ettirilmiştir. İdari otorite tarafından sağlanan arazi imkanları ile tarım ve hayvancılık, göçmenlerin geçim kaynaklarını oluşturmuştur. Bunun yanında bir zanaata sahip olanlar da geçimlerini bu yönde kazanmaya çalışmışlardır.

Anadolu'nun batı illeri dışında, Balkanlardan gelen soydaşlarımızın iskan ettirildiği iller arasında Elazığ'da bulunmaktadır. Özellikle 1930'lu yıllardan itibaren, devlet tarafından Elazığ'da iskan ettirilmiş soydaşlarımız bulunmaktadır. O yıllarda Kovancılar başta olmak üzere Elazığ'ın çeşitli bölgelerine yerleştirilen Balkan göçmeni Türkler, halen Elazığ'da huzur içinde yaşamlarını sürdürmektedirler.

Cumhuriyetin ilk yıllarında Hamdullah Suphi Bey'in Bükreş Büyükelçisi olduğu dönemde Balkanlarda kalan soydaşlarımızdan bir kısmı, o yıllarda Romanya'ya bağlı olan daha sonra da Bulgaristan'a bağlanan Eski Cuma (Silistre) kasabası Kovancılar köyünden, Elazığ'da yine Kovancılar adıyla oluşturulan köye yerleştirilmişlerdir. Elazığ'a Balkanlardan gelen soydaşlarımız

sadece Kovancılar'a değil aynı zamanda eski ismi Erpinik yeni ismi ise Altınçevre Köyü ile Şahinkaya köyü gibi köylere de yerleştirilmişlerdir.

İşte biz de bu yazımızda 1930'lu yıllarda Balkanlardan Elazığ'a getirilip yerleştirilen soydaşlarımıza, halen Balkanlarda yaşayan fakat Ankara'da eğitimlerini sürdüren Türk kökenli üniversite gençlerinin yaptıkları ziyaretten bahsedeceğiz. Bu ziyaret, Balkan Mektubu Dergisi'nin 2013 Ocak sayısında geniş bir şekilde ele alınmış, röportajlar ve resimler bu dergide yer almıştır.

Türkiye'de eğitimlerini sürdüren Balkan göçmeni gençlerin eğitimlerinde burs ve barınma gibi konularda yardımcı olan Toplumsal Gelişim Derneği (TOGED), bu gençlerden oluşan bir heyet ile Ekim 2012'de Elazığ'a bir ziyarette bulundular. Amaç, Türkiye'de eğitimlerini sürdüren Balkan göçmeni gençlere hem Elazığ'ı tanıtmak, hem de Elazığ'a göç etmiş Balkan göçmenleri ile bir gönül köprüsü kurmaktır. TOGED Başkanı arkadaşımız Abdullah Uluyurt'un başkanlığındaki heyet Bulgaristan'dan Hüseyin, Kosova'dan Erol, Makedonya'dan Kail ve Gagauz Yeri'nden Dmitri isimli gençlerle beraber Elazığ'a konuk oldular. Şehrin mülki amirleri Vali Muammer Erol, Belediye Başkanı Süleyman Selmanoğlu ve Fırat Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Kudbettin Demirbağ'a yapılan ziyaretlerin yanında Kovancılar ilçesi ile Altınçevre (Erpinik) ve Şahinkaya köylerine yapılan ziyaretler, bu gönül bağının kurulmasında önemli birer kilometre taşlarını oluşturdu.

Balkan Türk'ü gençlerin Elazığ'ı ziyaretleri esnasında, adını saydığımız köylerdeki Balkan göçmeni Elazıglıların kendi ağızlarından dökülenler ve hikâyeleri;

Kovancılar ilçesi, bu ziyaretin gerçekleşmesindeki en önemli yerlerden bir tanesi. 1930'lu yıllarda Romanya sınırları içinde olup, bugün ise Bulgaristan sınırları içinde kalan "Silitre-Tutrakan" civarından gelenlerin yerleştiği ilk planlı ilçemiz. Buradaki göçmen vatandaşların yaşlılarından biri olan Hacı Recep Gündüz amca; "Yüce Atatürk Kurtuluş Savaşını tamamladıktan sonra Balkanlara bir genelge yolladı. Genelgeyi bize getiren "Atatürk sizi anavatana davet ediyor", dedi. Bunun üzerine babalarımız karar verdi, madem böyle bir genelge var bizim burada durmamız (vergi vermemiz) azap olur, dediler. Köstence'den vapura binildi. İstanbul Tuzla'da indik. Oradan da Elazığ'a kadar trenle geldik. Oradan da buranın çevre köylerine at arabalarıyla geldik. Çevre köylere yerleştirildik. 280 hanelik Kovancıların temelleri 1934'de atıldı.

Fakat Kovancılar şimdi bir göçmen kasabası olmaktan çıktı. Elazığ Balkan göçmenlerinin hepsi, geldikleri dönemlerde yörenin yerli halkı tarafından sahiplenildiklerini, kesinlikle dışlanmadıklarını ifade ettiler.

"Altınçevre Köyü (Erpinik)'de merkeze bağlı bir göçmen köyü. Burada yaşayan Balkan göçmenlerinden Ahmet Karataş'ta annesinin

Üsküp, annesinin ise Romanya göçmeni olduğunu belirtmiş, yine aynı göçmenlerden olan okul müdürü Muammer bey de Elazığ'ın Sivrice köyüne yerleştiğini ve buranın ilk ilçe oluşunu da, Kosova ve Romanya göçmenlerinin 1937'de bu bölgeye yerleşmesiyle olduğunu belirtmiştir.

Erpinik köyünden Nevzat amca: Yugoslavya Gilan kasabasında (Kosova) Berigovica köyünde doğdum. Yugoslav okulunda okudum. Sırpça okumuşum. Köyün içinde gavur köyünde okumuşum. Sırpça okuyorduk haftada bir Latince de öğretiyorlardı. Köyden 85 hane tamamıyla kalkmış gelmiş kimse kalmamış. 1934'te geldik.

Fahri Özbakır: 1934'de geldiğimizde ben bir yaşındaymışım. Atatürk bize arazi ve hayvan vermiş. Hala o arazilerle idare ediyoruz. Babam Harput'ta askerlik yapmış..

Ahmet Karataş: Sivrice doğumluyum. Rahmetli dedem Türkiye'de terör olayları cereyan ettiği dönemlerde çok güzel bir tabirde bulunurdu: Yavrum derdi. Bunlar gavur zulmü görmemiş. Eğer gavur zulmü görmüş olsalardı inan ki kurt guzu bir arada yaşardı. İnanın hepimiz kardeşiz ırkımız soyumuz ne olursa olsun bizler hepimiz Müslümanız hepimiz Türküz hepimiz kardeşiz.

Kovancılar'dan Hacı Recep Gündüz: Atatürk'ün genelgesinden sonra Köstence'ye oradan İstanbul'a, İstanbul'dan da Elazığ'a geldik. Bizimkiler Romanya'daki arazilerimizi değerinin altında sattılar. Kovancılar'ın temeli 1934-1935'te atıldı. Zamanın valisi Tevfik Gür tarafından atıldı. Devlet yardım etti bizde işçiliğini yaptık kerpiçten evlere 1938'de yerleştik.

Galip amca: Romanya'dan geldik. Pazarlık'dan İstanbul'a, sonra da Elazığ'a geldik. Komşularımız çok iyiydi. İstanbul Türkçesi konuşulmuyordu ama çok iyi insanlardı. Allah razı olsun komşularımızdan. Evlerimiz yoktu. Köylülerin evlerine oturtulduk. Oradaki akrabalarımızdan İstanbul, İzmir ve İzmit gibi illere de yerleşenler oldu.

Bedri Çakır (Kovancılar Esnaf Odası Başkanı): Ben de göçmenim. Büyüklerimiz buraya gelmiş yerleşmişler ben bura doğumluyum. Romanya Kovancılar'ı bilmiyorum. Bizimkiler buraya gelince burada at arabası, fayton ve harman makinelerini yapmışlar. Eskiden burada harmanı yabıyla atarlarmış. Nakliye işini de eşeklerle yaparlarmış, at arabası nakliyeciğin gelişmesinde çok etkili olmuş. Biz at arabası imalatı da yapıyorduk. Orak makinesini yine biz getirdik. 1934 yılında Romanya'dan 300 ailelik bir göçmen kafilesi burada iskan edilmiş. Elazığ'da yerli aileler bizi çok sevdi. Kovancılar'da iki katlı göçmen evi fazla kalmadı. Pencereler yeşil boyalı genelde. Pencereleri yeşil ve maviye boyarız biz.

Nadir bey: Dedem ve kardeşi 1934'te gelmişler. Osmanlı dağılmış oradaki din kardeşlerimizin bir kısmı kalmış bir kısmı ise buralara göç etmişler. Göçmen demek bir kat yatağı olmayan birisidir. Fakat biz vatanın, bayrağın, dini imanı Kur-an'ı var olduğu yere geldik. Biz buraya geldik, Allah'a şükürler olsun, zorluk çekmedik, yaşıyoruz, bizi ötelemediler. Türk milleti bizim din kardeşlerimiz kan kardeşlerimiz. Biz burada kız aldık kız verdik artık kaynaştık. Kosova'ya dedem gitti, ben gidemedim.

Bekir Yazman: Elazığ doğumluyum. Babam Kosova'dan gelme, annem Elazığ'ın yerlisi. Kosova Nikos köyünden gelmişler. Kosova'daki harpten önce gittik, Kaçanık, Üsküp ve Pojarın'da kaldık.

Şahinkaya köyünden Ramiz Altın: Şahinkaya köyünde oturmaktayım. Dedem Yugoslavya'dan Sirmista yerinden. 1932 yılında devlet tarafından verilen topraklarla bir mesken kurmuşuz.

Ali Bal: 1931 yılında dedelerimiz Yugoslavya'nın manastır yerinden göç etmişler. Ostreç köyünden gelip, Şahinkaya köyüne yerleşmişler..."

Balkanlardan gelen üniversiteli gençler geleneklerini, göreneklerini ve yemeklerini Balkanlar'dan çok uzaklarda Elazığ'da karşılığında bulunca çok şaşırıldılar. Elazığ'da yaşayan Balkan göçmenleri de bu buluşmada adeta çok uzaklara geçmişe, maziye gidip geldiler.

Ziyaret sırasında Elazığ'da yaşayan göçmen vatandaşların ağızlarından aktarmaya çalıştığımız ifadelerinden de anlaşılacağı üzere, evlerinden ve arazilerinden kopup geldikleri Anadolu'nun bu kesiminde-Elazığ'da yerli halk tarafından kucaklandıklarını görüyoruz. 1930'lu yıllarda Atatürk'ün daveti üzerine çıkılan yolculuk Elazığ'da noktalanmış ve yerli halkla iç içe bir yaşam başlamış. Şu an itibarıyla de ikinci yada üçüncü kuşağın yaşam sürdüğü bölgede huzur, birlik ve beraberlik sürmekte. Çünkü gelenler her şeyden önce insandı ve bizim soydaşlarımızdı. Her Türk gibi Elazığlı da insanlık ve soydaşlık görevini her zaman yerine getirmiştir.

Bu organizasyonda, Balkanlar Elazığ'daydı. Bundan sonraki organizasyonda da Elazığ Balkanlar'da olacak. Bu tarihsel buluşma, kuşkusuz daha sıkı ilişkilerin kurulmasına vesile olacaktır..

NE KADAR OKUYORUZ!

Bedrettin KELEŞTİMUR

İngiltere'de, 1777 tarihinde gazete tirajı / baskı sayısı ne kadar? "11 milyon..."

Günümüzden 235 yıl önce...

2013 yılında, Türkiye'de toplam gazete tirajı ne kadar?

"5 milyonun altında..." Her türlü yoruma açık!

Anadolu Basını daha da, 'İçler acısı...'

Anadolu Basını, 'gazi basınıdır...'

'Milli Mücadele' ile iç içedir!

Günümüzde de, 'milli kimliğini' korumaktadır!

Tarihinde, 'mütareke basını...' olarak da anılmamıştır.

Hal böyle iken bizleri asıl üzen de;

Anadolu Basını'nın içerisinde çekildiği;

Sıkıntılardır...

** ***

Basın İlan Kurumu Genel Müdürü Mehmet Atalay;

"Türkiye Cumhuriyeti'ne yakışan gazete tirajları;

20-30 milyon civarında olması gerekirken,

Maalesef 5 milyonu hiç geçemedi..."

75 milyon Türkiye'de;

"Her yüz kişiden sadece 6 kişi gazete alıyor..."

*** **

Avrupa ülkelerine bakıyoruz;

"82 milyonluk Almanya'da satılan gazete sayısı, 51 milyon..."

Her yüz kişiden 63'ü gazete okumakta!

Fransa da bu oran, yüzde 41, İngiltere'de, yüzde 44

İtalya'da yüzde 38, İsveç'te yüzde 61, Hollanda'da

yüzde 44"

*** **

Türkiye'de, 'yerel medya istatistikleri...' yapıldığında;

"6.778 gazete ve dergi..." yayınlanmıştır.

Bu yayınların, yüzde 57,1'i dergilerdir.

2011 yılında yayınlanan;

Gazetelerin yüzde 90,1'i yerel,

Yüzde 3,1' Bölgesel,

Yüzde 6,8', Ulusal yayın yapmaktadır!

2011 yılında yayınlanan 'dergilerin'

"yüzde 35,5'i yerel, yüzde 6,7'si bölgesel,

Ve yüzde 57,8'i Ulusal yayın yapmaktadır..."

2011 yılında, Türkiye'de çıkan yerel gazete sayısı;

2618;

Yerel dergi sayısı ise, 1.377'dir.

2011 yılında Ülkemizde yayınlanan;

'Yerel...' Gazete ve Dergilerin toplam tirajı,

"2 milyon 265 bin..."

Bu tirajın da, yüzde 94'ünü gazeteler oluşturur...

Türkiye'mizde, 'gazete enflasyonu...' vardır!

Ama 'baskı sayısına...' gelince;

Durum tamamen ters orantılıdır!

Oldukça düşüktür...

Bunlar, düşündürücüdür!

*** **

Cumhuriyet'in 90. Yılındayız...

Bizde ilk gazete, 1 Kasım 1831'de çıkar;

Öncüsü, 'sivil...' değil; 'devlettir...'

Takvimi Vakayi'den, ancak 30 yıl sonra,

1860'da, 'ilk sivil gazete...' yayınlanır!

7 Kasım 1864 tarihinde ise, 'vilayet nizamnamesi...' yayınlanır!

Bu yasa ile birlikte, 'vilayet basımevleri...' kurulur!

Bizde 'yerel basının öncüleri...'

'Vilayet Gazeteleridir...'

Vilayet Gazeteleri arasında;

Beyrut (1860), Tuna (1865), Şam (1865), Trablusgarp (1866),

İşkodra (1868), Girit (1867), Halep (1869), Bağdat (1869),

Prizren (1871), Yemen (1872), Manastır (1873), Hersek (1876),

Priştina/Üsküp (1877), Musul (1888), Kudüs (1903) ve

Hicaz (1908) sayılabilir!

Biz burada, 'gönül coğrafyamızdan...' örnekler verdik!

Vilayet Gazeteleri, Anadolu Basınına da, 'öncülük...' etmiştir...

Matbaacılık Sektörü, 1860'lı yıllardan itibaren;

'sanat okulu...' haline gelmiştir!

İstanbul'la birlikte, ona paralel olarak bizlerde;

'Yerel Basın ...' ne kadar gelişmiştir?

Biz hala, Anadolu'ya/ Anadolu şehirlerine;

"Taşra / taşralı..." gözlüğü ile bakarız!

O yanlış, o bakış günümüzde de devam ediyor!

Anadolu Basını öncelikle, 'güçlendirilmelidir...'

25 Mayıs 1935 Tarihinde, "İlk Basın Kurultayını..." yaptık!

41 yıl sonra ise, "1976 Yılında ikinci Basın Kurul-
tayı..." gerçekleşiyor!
Cumhuriyet'in, 90. Yılındayız...
90 yıl boyunca, en fazla ihmal ettiğimizde,
"Yerel Basın..." oldu! Bu ihmal bize yeter!
O ihmalin, günümüzde 'faturasını...' ödüyoruz!

"Bizde Gazete Okunmaz, Kullanılır..."
Birkaç örnek verelim isterseniz;
Cam silmede,
Tırnak kesmede,
Uçurtma kuyruğunda,
Badanada yerlere,
Çekirdek külahlı,
Soba tutuşturmada,
Oto boyamada,
Yelpaze olarak vesaire...
Gazeteyi okumayı sevmeyiz ama
Onu hemen her yerde kullanmada becerimiz
fazladır!

Gazete ve hele kitap okumaya,
'Zamanımız yok...' efendim!
Günde 5 saat, TV başında oturabiliyoruz...
Bir o kadar zamanı, kahvede;
'Oyun başında...'
Kitap, "Türkiye'de ihtiyaç maddeleri sıralamasında..."
235. sıralarda efendim!
Gelişmiş ülkelere şöyle bir baktığımızda;
Japonya'da toplumun yüzde 14'ü,
ABD'de, yüzde 12'si,
İngiltere ve Fransa'da yüzde 21'i;
"Düzenli kitap okumaktadır..."
Ya bizlerde, "binde bir kişi..." düzenli kitap okuyor!
Türkiye'de okuma alışkanlığı sahibi insanların sayısı,
"100 binin altında..."
Kitap okuma bizlerde, büyük bir külfet, eziyet!
Kişi başına düşen kitap sayısında,
Kitaba harcanan para tutarında,
Kitaba ayrılan zaman diliminde,
Karnemiz zayıf efendim!

06.11.2013 tarihinde Vakıf Merkezimizde Milletvekilimiz Sayın Şuay ALPAY, Mütevelli Heyet üyelerimizin ve hemşehrilerimizin katılımlarıyla Elazığ'ın Sorunları ile ilgili bir sohbet toplantısı yapıldı.

Yeni Üyeler

Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı yönetim kurulunun teklifi ve genel kurul kararı ile mütevelli heyeti üyeliğine seçilen iki değerli hemşerimize başarılar dileriz.

Hasan Basri BOZKURT

1947 yılında Erzincan'ın Kemaliye ilçesinin Başpınar beldesinde doğmuştur. 1971 yılında Yıldız Teknik Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümünden mezun olmasının ardından lisansüstü eğitime devam ederek Yüksek Makine Mühendisi ünvanını almaya hak kazanmıştır. Evli ve 2 çocuk babasıdır.

1973 yılında Karayolları Genel Müdürlüğü'nde Makine Mühendisi olarak göreve başlamıştır. Karayolları Genel Müdürlüğü bünyesinde 4 yıl hizmet verdikten sonra 1978 yılında 4. Bölge Makine Şefliği görevinden ayrılarak şu anda Yönetim Kurulu Başkanlığını yapmakta olduğu Hidromek firmasını kurmuştur.

HİDROMEK®

K. Erdinç FIRAT

1963 tarihinde Elazığ'da doğdu. 1984 yılında Fırat Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümünden mezun oldu.

Ankara'da;

Fırat Müh. Ltd. Şti (Hidrolik santraller ve tonajlı çelik konstrüksiyon imalat)
Efor Endüstriyel Tesisler Montaj, imalat ve İnşaat A.Ş (Termik santraller, inşaat, imalat, montaj)

Merkez Prefabrik Ltd. Şti (Beton prefabrik, köprü, viyadük, sanayi yapıları imalatı) şirketlerinde ortaklıkları bulunmaktadır.

Erdinç Fırat, evli ve 2 çocuk babasıdır.

Geçmişten Günümüze Senatörlerimiz

Bu sayımızda Elazığ'da Senatör olarak hizmet vermiş olan büyüklerimizi aşağıda bilgilerinize sunuyoruz. Elazığ'a yaptıkları katkılarından dolayı şükranlarımızı ifade etmek isteriz.

Ölenleri rahmetle anıyoruz, hayattaki senatörümüz Hasan İldan'a sağlıklı bir ömür diliyoruz

YÖNETİM KURULU

Celalettin Bedri Ertuğ	AP - Bağımsız-CHP	15.10.1961 - 12.10.1975
Rasim Giray	AP - Bağımsız - YTP - Bağımsız - AP	15.10.1961 - 05.06.1966
Mehmet Salim Hazardağlı	CHP-Bağımsız-CGP	05.06.1966 -12.10.1975
Hasan İldan	CHP	12.10.1975 - 12.09.1980
Mustafa Cahit Dalokay	AP	12.10.1975 -12.09.1980

Celalettin Bedri Ertuğ
AP-Bağımsız-CHP 15.10.1961 - 12.10.1975

1913 yılında Elazığ'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirdi. Dahiliye ve göğüs hastalıkları Mühassısı, Tabip Binbaşılık, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Göğüs Hastalıkları Kliniği Profesörlüğü, Ankara Atatürk Santoryum Şefliği, Halkevleri Genel Başkanlığı, Cumhuriyet Senatosu Elazığ Üyeliği 5. dönem Elazığ Milletvekilliği İl Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı yaptı. Evli ve iki çocuk babsı olan Celal Ertuğ 20 Aralık 2001 yılında vefat etmiştir.

Rasim Giray
AP-Bağımsız-YTP- Bağımsız-AP 15.10.1961- 05.06.1966

1911 yılında Palu'da doğdu.1.Dönem Ergani Mebusu Mehmet Emin beyin oğludur.1937 yılında Gazi Eğitim Enstitüsünü bitirdikten sonra, Divriği, Afyon, Burdur, Haydarpaşa ve Elazığ Liselerinde Fizik ve Kimya öğretmeni olarak çalıştı.

Elazığ Lisesinde okuttuğu, bugün her biri çok başarılı olmuş, Elazığ ekonomisine büyük katkılarda bulunmuş, bir kısmı rahmetli olmuş öğrencileri arasında, Rasim Küçükkel, Bedri Eser, Cahide Dalokay, Vedat Dalokay, Cahit Aral, İhsan Gürgöze, Sami Anolay, Sezai Polat, Vehbi Güler, Nevzat İşbir, Hamit Gökalp, Kerim Sunguroglu, Tahir, Alkan, Mustafa Demirbağ, Durak Çorbacıoğlu, Turgut Demirpolat, Mustafa Tuğrul, Osman İpar, İhsan Durak bulunmaktadır.

Elazığda Maarif Müdürlüğü yaparken Vali Vefik Kitapçıcıl ile birlikte Harputtaki eski eser ve belgelerin korunması amacıyla Harput Müzesinin temelinin atılmıştır.

1961 yılında Elazığ senatörü seçilmiştir. Senato Milli Eğitim komisyonunda Elazığ eğitimi konularının sıkı takipçisi olmuştur.

1990 da vefat etmiş ve Paluda toprağa verilmiştir.

Mehmet Salim Hazardağlı

CHP - Bağımsız - CGP 05.06.1966 -12.10.1975

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunudur. İslahiye Cumhuriyet Savcılığı, Tunceli Sorgu Hakimliđi, Serbest Avukatlık, Çiftçilik, Kurucu Meclis Elazığ İli Temsilciliđi (6 Ocak 1961 - 25 Ekim 1961), Cumhuriyet Senatosu Elazığ Üyeliği (5 Haziran 1966 - 12 Ekim 1975) yapmıştır. Hazardağlı 19 Kasım 2000 yılında vefat etmiştir.

Hasan İldan

CHP 12.10.1975 - 12.09.1980

3 Ekim 1932'de Bingöl ili Adaklı Köyü'nde doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Elazığ'da yaptı. 1948-49'da Milli Savunma Bakanlığı hesabına askeri yargıç adayı olarak Harp Okulu'nda yayılı kalarak Ankara Üniversitesi Huku Fakültesi'ne devam etti.

1953'de mezun oldu ve askeri eğitim için yedek subay okuluna gönderildi. Buradan defaten tazminat ödeyerek ayrıldı. 30 Nisan 1954'de piyade asteğmen rütbesiyel yedek subay okulundan mezun oldu.

İskenderun 39. Tümen 48. Piyade alayında askerlik hizmetine devam etti. 31 Ekim 1954'de teğmenliğe yükseldikten sonra terhis oldu.

Elazığ'da avukatlık stajını yaptıktan sonra 17 Eylül 1956'da Elazığ Barosuna kaydolarak avukatlığa başladı. 12 Ekim 1975'te Cumhuriyet Senatosu üçte bir yenileme seçiminde CHP adayı olarak Elazığ üyeliğine seçildi. CHP Cumhuriyet Senatosu grup yönetim kurulu üyeliği, milli savunma komisyonu üyeliği yaotı.

Mustafa Cahit Dalokay

AP 12.10.1975 - 12.09.1980

1931 Elazığ doğumludur. İlk, orta ve lise öğrenimini Elazığ'da tamamladıktan sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Fakültesine devam etmiş ve yüksek elektrik mühendisi olarak mezun olmuştur.

Mühendis olarak İlker İller Bankası Enerji Dairesinde göreve başlamış, banka tarafından ihtisas yapması için Almanya'ya gönderilmiş, dönüşünde Enerji dairesimnde çalışmaya devam ederek Enerji Dairesi Başkanlığına kadar yükselmiştir.

12.10.1975 tarihinde yapılan Senato seçimlerinde Elazığ İli hemşerilerinin oyları ile Adalet Partisinden Elazığ Senatörü olmuştur.

Senatörlük görevi devam ederken 12 eylül 1980 askeri darbesi neticesi TBMM'nin dağılması sonrasında, 1983 yılında kurulan Doğru Yol Partisinde siyasete devam etmiş, Şubat 1991'de ise vefat etmiştir.

Rüzgar Hayri YÜZGEÇ

HANGİ AŞK?

“Aşk”, yaratılan ilk insanlar olan Hz. Âdem ve Havva`nın birbirleriyle karşılaştıkları andan bugüne gelmiş ve dünyadaki hayatın sonlanacağı kıyamet gününe kadar da varlığını sürdürecektir bir konudur. Böylesine uzun süre dünya gündeminde olan, güncelliği hiç yitirmeyen ve yitirmeyecek bir duygu olan aşk, birçok masal, hikâye, roman, şiir veya filmin ana teması olarak da karşımıza çıkmaktadır. Karşılaştığımız bu eserlerin neredeyse tamamında aşkın insani boyutu yani bir insanın karşı cinsten birine duyduğu “beşeri aşk” söz konusudur. Türk Edebiyatında, özellikle de Osmanlı İmparatorluğu devrinde Divan Edebiyatı sanatçıların tamamına yakını, bu edebiyat geleneğinin de etkisiyle eserlerinde “ilahi aşk”ı konu edinmişlerdir. Tasavvufi eserlerde insanın, Allah`ın ruhundan bir parça olduğu, o ruhtan ayrılarak “ruhlar meclisi” ne gelişi, burada Allah`ın “Ben sizin Rabbiniz değil miyim?” sorusuna ruhların “Evet, sen bizim Rabbimizsin.” cevabı vermeleri, o tasdik sözünden sonra ruhların dünyadaki bedenlerine gireceği güne kadar beklemeleri, daha sonra ruhlar meclisinden ayrılmaları ve bu ayrılıktan duydukları üzüntü anlatılır. Tüm bu söylediklerimizin hafızalarda canlanabilmesi için bu yaşananların hikâyesini anlatmakta fayda var. Peygamber Efendimiz, Miraç hadisesi esnasında vakıf olduğu bilgilerin bir kısmını Hz. Ali ile paylaşır ve bunları kimseye söylememesi hususunda kendisini tembihler. O da söz vererek oradan ayrılır. Belli bir süre sonra bu sırlar Hz. Ali`nin kendisine ağır gel-

meye başlar. Ne yapacağını şaşırmıştır. Peygambere söz verdiği için kimseye söyleyemez; fakat gitgide sıkıntısı artar. Çölde gezerken içinde tek damla su bulunmayan kuyuya sırları anlatır ve rahatlar. Kör kuyu bile bu sırları taşıyamaz ve su ile dolmaya başlar. Kuyudan taşan sular bir sazlık oluşturur. İlerleyen günlerde çobanın biri bu sazlıktaki kamışlardan birini koparıp “ney” yapar. Peygamberimiz bu çobanın yanından geçerken ney sesini duyar ve Hz. Ali`ye gelip bu sırları kimseye söyleyip söylemediğini sorar. O da hiçbir kimseye söylemediğini; fakat bu sırların kendisine ağır geldiğini ve dayanamadığı için kör bir kuyuya anlattığını söyler. Peygamber Efendimiz, ney`in artık bu sırlara vakıf olduğunu, bunları sonsuza kadar anlatacağını ve sesinin de bu sırlardan dolayı acıklı olduğunu söyler. Ney, kamışlıktaki diğer arkadaşlarından ayrıldığı için üzgündür. Aynı, ruhlar meclisinden ayrılan ruhların üzgün olduğu gibi.

Allah`ın ruhundan bir parça olan insan ruhunun, tasavvufun şeriat, tarikat, hakikat ve marifet aşamalarını geçerek tekrar Allah`a dönüş yapma çabası tasavvuf edebiyatımızın başlıca konularından biri olmuştur. Tasavvuf edebiyatında, Allah ve insan sevgisi, insanın kendi nefsinin yenmesi, dünya hayatının geçiciliği vb. konular anlatılmış ve bu konular şairlerimizin şiirlerinde de yer bulmuştur.

Tasavvuf edebiyatımızın en önde gelen şairlerinden ve öz Türkçeyi en iyi kullananı olan Yunus Emre`den birkaç dörtlük örneği verelim:

**“Ne varlığa sevinirim, ne yokluğa yerinirim
Aşkın ile avunurum, bana seni gerek seni.”**
dizelerinde Allah sevgisinden başka bir şey düşünmediğini;

**“Ben yürürüm yane yane, aşk boyadı beni kane
Ne akilem ne divane, gel gör beni aşk neyledi.”**
derken ilahi aşkın kendi üzerindeki etkisini;

**“Bir kez gönül yıktın ise, bu kıldığın namaz değil
Yetmiş iki millet dahi, elin yüzün yumaz değil.”**
dizelerinde iyi bir insan olmanın ibadetten bile önemli olduğunu;

**“Yunus sözün bunu söyler, aşkın deryasını boylar
Şu yüce köşkler saraylar, viran olur kalır bir gün.”**
dizelerinde ise dünya hayatının geçiciliğinden bahsetmiştir.

Mevlana Celaleddin Rumi ise;

**“İstiyorsan Hakk’a varmayı,
Meslek edin gönül almayı,
Bırak saraylarda mermer olmayı,
Toprak ol, bağrında güller yetişsin.” ve
Ey can; kimseyi kırma
Sözden ağrı yoktur
Beden çok yükü kaldırır;
ama gönül her sözü kaldıramaz!**

diyerek Allah`a ulaşmanın, iyi bir insan olup, kalp kırmamaktan geçtiğini belirtmiştir.

Mevlana Celaleddin Rumi`nin arkadaşı, yoldaşı Şems-i Tebrizi ise;

“Hayata tepeden bakarsan, insanların sadece tepesini görürsün.

Hayata daima insanlarla aynı mesafeden bak. O zaman insanların hem yüzü hem kalbini görürsün.

Mühim olan yükselme çıkıp hayata tepeden bakmak değildir. Mühim olan, ne kadar yükselsen de her şeye eşit mesafeden bakabilmektir.

Hayatta her şey olabilirsin; fakat mühim olan hayatın içinde “İnsan” olabilmektir.” demiştir.

Yine bir rivayete göre İranlı şair Sadi-i Şirazi;

- Aşka uçarsan kanatların yanar! sözüne Mevlana cevaben;

- Aşka uçmayan kanat neye yarar! demiştir. Bu sözlere Yunus Emre ise;

- Aşka vardıkdan sonra kanadı kim arar! diyerek tasavvufta geçilen mertebeleri somut örneklerle anlatmışlardır.

Edebiyatımız, bunlara benzer şiirler, sözler ve hikâyelerle doludur. Burada aklımıza ilk gelen şahsiyetlerin birkaç şiirini ve sözünü alıntıladık ve bu konuya, okyanusta katre olabilecek kadar giriş yapmış olduk. Yazımızın özü olan ve dilimizin döndüğü kadarıyla anlatmaya çalıştığımız “beşeri ve ilahi aşk”ı, yerine, zamanına ve kuralına uygun olarak yaşamak dileğiyle.

BENİ İLGİLENDİRMİYOR*

Kanadalı bir kızılderi

Geçinmek için ne yaptığın beni ilgilendirmiyor
Neyi özlediğini,

Kalbinin arzuladığı şeye kavuşmanın hayalini kur-
maya cesaret edip edemediğini bilmek istiyorum.
Kaç yaşında olduğun beni ilgilendirmiyor,

Aşk için, hayallerin için, yaşıyor olma serüveni için
Bir aptal gibi görünme riskini göze alıp almayaca-
ğını bilmek istiyorum.

Ay'ının etrafında hangi gezegenlerin döndüğü beni
ilgilendirmiyor,

Kederinin merkezine dokunup dokunmadığını, ha-
yatın ihanetlerince açılıp açılmadığını, daha fazla
acı korkusundan kapanıp kapanmadığını bilmek
istiyorum.

Saklamaya, azaltmaya ya da düzeltmeye çalışma-
dan benim ya da kendi acınla oturup oturamayaca-
ğını bilmek istiyorum.

Benim ya da kendi neşenle olup olamayacağını,
insan olmanın sınırlılığını hatırlamadan, bizi dikkatli
ve gerçekçi olmamız için uyarmadan çılgınca dans
edip coşkunun seni parmak uçlarına kadar doldur-
masına izin verip vermeyeceğini bilmek istiyorum.

Bana anlattığın hikayenin doğru olup olmaması
beni ilgilendirmiyor,

Kendi kendine dürüst olmak için bir başkasını ha-
yal kırıklığına uğratıp uğratamayacağını; ihanetin
suçlamasına dayanıp, kendi ruhuna ihanet edip
etmeyeceğini bilmek istiyorum

Güvenebilir ve güvenilebilir olup olamayacağını bil-
mek istiyorum,

Her gün sevimli olmasa da güzelliği görüp göre-
meyeceğini bilmek istiyorum

Benim ve kendi hatalarınla yaşayıp yaşayamaya-
cağını;
Bir gölün kenarında durup gümüş Ay'a "EVET!"
diye bağırp bağırmayacağını bilmek istiyorum.

Nerede yaşadığın ya da ne kadar paran olduğun
beni ilgilendirmiyor,
Keder ve umutsuzlukla geçen bir gecenin ardın-
dan, yorgun, bitap da olsan,
çocuklar için yapılması gerekenleri yapıp yapma-
yacağını bilmek istiyorum.

Kim olduğun, buraya nasıl geldiğin beni ilgilendir-
miyor,

Çekinmeden benimle ateşin ortasında durup dur-
mayacağını bilmek istiyorum.

Nerede, kiminle, ne okuduğun beni ilgilendirmiyor
Diğer her şey bittiğinde seni ayakta tutan şeyin ne
olduğunu bilmek istiyorum..

Kendinle yalnız kalıp kalamadığını, ve o boş anlar-
da sana arkadaşlık eden kendini gerçekten sevip
sevmediğini bilmek istiyorum..

**basından alıntı.*

2013-2014 Ders Yılı Burs Miktarı

1.	SALİH ÖZBULUT	25	25.	SERPİL SÜMER	2
2.	KOLİN İNŞAAT	20	26.	METİN YÜCEL	1
3.	MEHMET-NİHAT ÖZBAĞI	20	27.	NEJLA AKSOY	1
4.	VEHBİ BİLGİN	15	28.	BARIŞ AYDEN	1
5.	ERHAN PEKER	10	29.	FULYA AYDEN	1
6.	CEVAT PEKER	10	30.	BAFA PETROL	1
7.	KERİM-KADIRHAN SUNGUROĞLU	10	31.	HAMİT ZİYA GÖKALP	1
8.	İSMAİL ÇELİK	10	32.	EDİP GÜLTEKİN	1
9.	HARPUT HOLDİNG	10	33.	SERPİL DALOKAY	1
10.	HASAN BASRİ BOZKURT	10	34.	ONUR ÇAĞLAR	1
11.	HÜKMÜ PEKER	5	35.	ÖNER ÇAĞLAR	1
12.	AHMET AYDENİZ	5	36.	TİMUR DEMİREL	1
13.	MEHMET ÇAĞLAR	5	37.	SEMRA TÜRKÖZMEN	1
14.	İRFAN YURTEN	5	38.	MAHMUT KURTOĞLU	1
15.	SELAHATTİN ŞEREFÖĞLU	5	39.	NERMİN MİT	1
16.	HAYRETTİN KENT	5	40.	GÖNÜL MENGELİK	1
17.	ERDİNÇ FIRAT	5	41.	MURAT KATİBOĞLU	1
18.	CAHİT KÖKSAL	4	42.	ZEKİ YAVUZTÜRK	1
19.	SEVAL CELAYİR	3	43.	AHMET BİLHAN	1
20.	ÜNAL SABUNCU	3	44.	DOĞAN TAŞDELEN	1
21.	HABİB DAĞAŞAN	2	45.	KADİR BALCI	1
22.	MEHMET TINARLI	2	46.	NACİ TAŞEL	1
23.	ERDOĞAN YARAMANOĞLU	2	47.	KADİR AYDIN	1
24.	M.FETHİ GÜRBÜZ	2	48.	Fatih TINARLI	1

İnsanlar vardır demiş, Ne güzel demiş...

Gelip geçerler hayatlarımızdan.. Kimi hiçbir iz bırakmaz ardından, Kimi hafifçe okşar ruhumuzu, Kimi de hüzün bırakır ardından.. İnsanlar vardır; Usulca sokulurlar içimize, Sonsuzcasına orada kalsın isteriz.. Bazıları serap gibidir, Yokluğunda hayalleridir gerçeğimiz... İnsanlar vardır; Su gibi aziz, su gibi duru.. Konuştukça su olur akarlar kalbimize, Kan gibi, Can gibi, Canan gibi... İnsanlar vardır; Işığı sönmüş yıldızlar gibi çaresizdirler. Açtın mı kollarını, Kalbine doldururlar ışığı.. İnsanlar vardır, Soğuk duvarlar misali Gülümsemenin sıcaklığını bilmezler, Bilseler de sevmezler... İnsanlar vardır, Gelip geçerler hayatlarımızdan Kimi depremlerle gider, Kimi fırtınalarla... Ben kalanlardan yanayım. Gitmeyenlerin sadakatini ve sabrını severim, Sarılıp bırakmayanların sıcaklığını...

Mevlana Celaleddin Rumi

Bu Şehirde Sen Yoksan*

“Yeşil oldun ..Her şeye olumlu bakan ve her şeyde umutlanacak bir yön bulan. “Mavi oldun: Deniz ve göğün rengi... Huzur ve dinginlik veren.

“Sarı oldun: Güneşin rengi... Bizi güldüren, ve hüzünlü olduğumuzda bize bir yıldız gösteren.

“Kırmızı oldun”: Sıcacık sevgi sözcükleriyle, bize yaşamın kurallarını anımsatan, ama bizi değiştirmeye de özendir.

Ha! “Portakal renkli oldun Büyüye bilmemiz için ruhumuzu yeni bir enerji ve sevgi vitaminleriyle güçlendiren.

Ya “Gri ? Bize sessizliği öğreten: Kendimizi ve başkalarını daha iyi tanıyabilmemiz için yansıtan ve içimizi gösteren.

“Kahverengi” Boş hayallerden vazgeçip ayağımızı yere basmamıza, günlük yaşamın basit gerçeklerini anlamamıza yardım eden.

Ve “Beyaz” Deneyimlerimizin her birinden kazanılacak bilgeliği keşfetmemize yardımcı olan. Tüm renkleri bir araya getirirsek..

Sevgiden oluşan bir Gökkuşağımsın . Rengarenk

**Basından alıntı*

KAYBETTİKLERİMİZ

- 1- 05/07/2013 YÜKSEL HOŞRİK
- 2- 17/07/2013 FETHİ GÜL
- 3- 04/08/2013 AHMET ŞEKEROĞLU
- 4- 22/08/2013 PORF.DR. NİHAT TURGUT
- 5- 30/08/2013 BAHAR AÇIK
- 6- 06/10/2013 VASFİYE KALKAN
- 7- 16/11/2013 MÜFTADE ALKAN
- 8- 25/11/2013 MUSTAFA TANYILDIZI
- 9- 29/11/2013 DOĞAN ÇORBACIOĞLU
- 10- 19/12/2013 FARUK SEPTİOĞLU'NUN ANNESİ
- 11- 20/12/2013 JALE ÖZER

TURKİYEM

KEÇİÖREN KAHVALTI SARAYI & ET ÜRÜNLERİ

Elazığ Çaloğlu
Tulum Peyniri

Elazığ Peytaş
Salamura Peynir

Elazığ Salamura Koyun
ve Keçi Peyniri

Elazığ Orcik Sucuk

Elazığ Üzüm ve
Dut Pestili

Elazığ Üzüm ve
Dut Pekmezi

Elazığ Ağın
Leblebisi

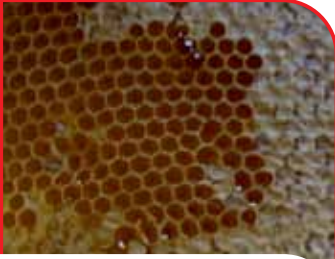
GÜVENİLİR

SAĞLIKLI

ORGANİK

TEMİZ

TAZE

Elazığ Karakovan
Balı

Elazığ Köy
Tereyağı

Elazığ Özensar
Köy Yufkası

"2010 yılından beri Ankara, Keçiören, Kızılarpınarı caddesinde faaliyet gösteren şarküterimiz. Elazığ ve diğer tüm yöresel lezzetlerle, siz değerli müşterilerimizin hizmetindedir."

İşletmeci İ. Halil SEZİKLİ

Kızılarpınarı Caddesi No:62/D Keçiören - ANKARA
Tel : 0.312 360 13 33

*Yeni yılda üyelerimize ve
tüm Elazığ'lılara sağlık,
huzur ve esenlikler dileriz.*

Sokullu Mehmet Paşa Cad. Ece Sok. No: 15/3
Dikmen/ANKARA
Tel: 0 312 4802880
Faks: 0 312 4803808
Eposta: info@elazigvakfi.org.tr
www.elazigvakfi.org.tr